

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ ખાતે ગુજરાત હાઈકોર્ટમાં

ક્રિમિનલ અપીલ નં.૧૬૪૫/૨૦૦૮

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય મુખ્ય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી ભાસ્કર ભટ્ટાચાર્ય સહી/—

તથા

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જે. બી. પારડીવાલા સહી/—

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના રીપોર્ટર્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી છે?	હા
૨	રીપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	હા
૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	ના
૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં	ના

	આવેલા કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સમાયેલ છે?	
પ	શું સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવામાં આવે કે કેમ?	ના

=====

રમેશ રુમસીલાઈ ગામિત

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા તરફે વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી પી બી ગોસ્વામી.

સામાવાળા તરફે વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસેક્યુટર શ્રી કે પી રાવલ.

=====

કોરમ: માનનીય મુખ્ય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી ભાસ્કર ભટ્ટાચાર્ય

તથા

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જે. બી. પારડીવાલા

તારીખ: ૦૭/૦૪/૨૦૧૪

સીએવી ચુકાદો

(દ્વારા: માનનીય મુખ્ય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી ભાસ્કર ભટ્ટાચાર્ય)

૧. આ અપીલ ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૦૨ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટેના એક દોષિતના દ્વારા કરવામાં આવેલ છે અને તે વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, સુરત, વ્યારા મુકામે, સેશન્સ કેસ નં. ૨૯/૨૦૦૭ માં પસાર કરેલા તારીખ ૨૫ એપ્રિલ ૨૦૦૮ ના દોષિત ઠેરવવાના આદેશ અને પરિણામી સજા વિરુદ્ધ નિર્દેશિત છે, જેના દ્વારા અપીલકર્તાને ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૦૨ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠેરવી આજીવન કેદની સજા અને રૂ. ૫૦૦/- નો દંડ ફટકારવામાં આવ્યો છે અને એવી શરત રાખવામાં આવી છે કે દંડ ન ભરવાના કિસ્સામાં, અપીલકર્તાએ વધુ એક મહિનાની સાદી કેદ ભોગવવાની રહેશે.

૨. અપીલકર્તા વિરુદ્ધ ઘડવામાં આવેલા આરોપનું ભાષાંતરિત સંસ્કરણ નીચે મુજબ ટાંકવામાં આવ્યું છે:

તારીખ ૨૨/૦૧/૨૦૦૭ ના રોજ આશરે

૧૯.૦૦ કલાકે, મૃતક સેવંતીબેન અન્ય વ્યક્તિ સાથે
આડો સંબંધ ધરાવતા હોવાની શંકાના આધારે, તમે
લાકડાના બ્લોક વડે તેના કપાળ પર ફટકો માર્યો અને
ગંભીર ઈજા પહોંચાડી અને તેનું મૃત્યુ નીપજાવ્યું અને તે
રીતે તમે, આરોપીએ, આ કોર્ટના અધિકારક્ષેત્રમાં ધ

ઈન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૦૨ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર

ગુનો કર્યો છે.

તેથી, હું તમારી વિરુદ્ધ ટ્રાયલ ચલાવવાનો

આદેશ પસાર કરું છું.

૩. ફરિયાદપક્ષ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલ કેસનો સારાંશ નીચે મુજબ કરી શકાય:

૩.૧ ફરિયાદકર્તા, એક ભીખાભાઈ મોચદાભાઈ ગામિતે, તારીખ ૨૨/૦૨/૨૦૦૭ ના રોજ ફરિયાદ નોંધાવી હતી કે તારીખ ૨૧/૨/૦૭ ના રોજ, એક સેવંતીબેન સવારે ૮ કલાકે તેના ભાઈના ઘરે પાછા આવ્યા હતા અને જણાવ્યું હતું કે તેણી બીજા દિવસે સવારે કામ માટે વ્યારા જવાની છે, પરંતુ તેણી ક્યારે આવી તેની તેને જાણ નહોતી. તારીખ ૨૨ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ, જ્યારે તે સાંજે ૭ કલાકે તેના ઘરે હાજર હતો, ત્યારે આ સેવંતીબેનની પુત્રી, એટલે કે પ્રતિક્ષા, તેના ઘરે રડતી રડતી આવી અને જણાવ્યું કે તેની માતાને કપાળ પર ઈજા થઈ છે અને તેમાંથી પુષ્કળ લોહી નીકળી રહ્યું છે અને તેણી કંઈ બોલી રહી નથી. તેણીએ આપું કહેતા જ, ફરિયાદકર્તા તરત જ તેના ભાઈ જીણિયાભાઈના ઘરે ગયો અને સેવંતીબેનને ઘરના અંદરના ભાગમાં પલંગ પર ચત્તી હાલતમાં પડેલી જોઈ અને તેણીને કપાળ પર મોટો ઘા હતો અને તેમાંથી લોહી નીકળતું હતું. તેથી, તેણે તરત જ તેણીને બોલાવી અને પૂછ્યું કે તેણીને કોણે માર માર્યો છે; પરંતુ તેણીએ કોઈ જવાબ આપ્યો નહીં અને ત્યારબાદ,

તેણીના શ્વાસ અને નાડી તપાસતા, તેને લાગ્યું કે તેણી મૃત્યુ પામી છે. તેણે, તેથી, તરત જ તેના પુત્ર, એટલે કે ભાગુભાઈ, અને તેની પુત્રી, એટલે કે વિજ્ઞાને બોલાવ્યા અને તેમને આ ઘટના અંગે જાણ કરી અને તેમને ગામના આગેવાન અને પૂર્વ સરપંચ શ્રી કેસરભાઈ લાલજીભાઈ ગામિતને બોલાવવા મોકલ્યા. તેઓ આવ્યા અને તેઓએ પણ આ સેવંતીબેનને તપાસ્યા અને જણાવ્યું કે તેણી મૃત્યુ પામી છે. તે દરમિયાન, જીણિયાભાઈની પત્ની છગનીબેન અને આડોશ-પાડોશમાં રહેતા અન્ય લોકો ત્યાં એકઠા થયા અને આ છગનીબેને તેમને કહ્યું કે તેનો જમાઈ રમેશભાઈ અને તેની પુત્રી સેવંતીબેન શાંતિથી વાત કરી રહ્યા હતા, પરંતુ આસપાસમાં તપાસ કરતા આ રમેશભાઈ મળી આવ્યા નહોતા. તે દરમિયાન, તેના ભાઈ કાલિદાસભાઈનો પુત્ર જેમ્સ આવ્યો અને તેમને કહ્યું કે રમેશભાઈનો તેના ઘરે ટેલિફોન આવ્યો હતો અને તેણે પૂછ્યું હતું કે સેવંતીબેન મરી ગઈ છે કે જીવતી છે અને આ જેમ્સ તેને કહ્યું કે સેવંતીબેન મરી ગઈ છે. તેઓ આ અંગે ચર્ચા કરી રહ્યા હતા તે દરમિયાન, તેના ભાઈ કાલિદાસભાઈને કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનથી ટેલિફોન આવ્યો અને જાણ કરી કે બેડકુવા દૂર ગામનો રમેશભાઈ નામનો વ્યક્તિ પોલીસ સ્ટેશને આવ્યો છે અને જણાવ્યું છે કે તેણે તેની પત્ની સેવંતીબેનની હત્યા કરી છે અને પૂછપરછ કરી કે આવી કોઈ ઘટના બની છે કે કેમ. આમ, ૨૨મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ, બેડકુવા દૂર ખાતે રહેતા રમેશભાઈ રુમસીભાઈ ગામિત બેડી ગામે આવ્યા હતા અને તેમની પત્ની

સેવંતીબેન પર કોઈ આડો સંબંધ હોવાની શંકાના આધારે કોઈ હથિયાર વડે તેણીના માથા પર જીવલેણ ઈજાઓ પહોંચાડી હતી અને ભાગી ગયા હતા.

૩.૨ તારીખ ૨૨ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ ફરિયાદ મળતા, સોનગઢ પોલીસ સ્ટેશનના પીએસઆઈ સમક્ષ ફરિયાદ નોંધવામાં આવી હતી, અને તપાસ અધિકારી પીએસઆઈએ આ કેસમાં તપાસ શરૂ કરી હતી, તેમણે ફરિયાદકર્તા અને સંબંધિત સાક્ષીઓના વધુ નિવેદનો નોંધ્યા હતા અને ગુનાની જગ્યાનું પંચનામું, ઈન્કવેસ્ટ પંચનામું અને આરોપીની શારીરિક સ્થિતિનું પંચનામું પણ કરવામાં આવેલ. અંતે, આરોપી વિરુદ્ધ ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૧૭૩ (૨) હેઠળ જ્યુડિશિયલ મેજિસ્ટ્રેટ ફર્સ્ટ ક્લાસની કોર્ટમાં ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં આવી છે. જો કે, ગુનો માત્ર સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા ટ્રાયલ કરવા યોગ્ય હોવાથી, કેસ સેશન્સ કોર્ટમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો.

૩.૩ સેશન્સ કોર્ટે આરોપી વિરુદ્ધ આરોપો ઘડ્યા. આરોપીએ "કસૂરવાર નથી" એવું જણાવી ટ્રાયલની માંગણી કરી.

૩.૪ ફરિયાદપક્ષે ફરિયાદપક્ષના કેસના સમર્થનમાં નીચેના સાક્ષીઓની તપાસ કરી.

ક્રમ	નામ	ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.	આંક નં.
૧	ભીખાભાઈ મોચદાભાઈ ગામિત	ફરિયાદપક્ષના	આંક ૧૦

	[ફર્યાદકર્તા]	સાક્ષી નં.૧	
૨	ડો. પરિમલ ઉત્તમભાઈ પટેલ	ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૨	આંક ૧૪
૩	છગનીબેન જીણિયાભાઈ ગામિત	ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૩	આંક ૧૭
૪	સગીર પ્રતિક્ષાબેન રમેશભાઈ ગામિત	ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૪	આંક ૧૮
૫	જેમ્સભાઈ કાલિદાસ ગામિત	ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૫	આંક ૧૯
૬	ચાકુબ વસનજી ગામિત [પંચ સાક્ષી]	ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૬	આંક ૨૦
૭	નવલભાઈ રાદુભાઈ ગામિત [પંચ સાક્ષી]	ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૭	આંક ૨૩
૮	કૃષ્ણકુમાર ગુલાબભાઈ ચૌધરી [પંચ સાક્ષી]	ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૮	આંક ૨૬
૯	મહેન્દ્ર ટી. ચૌધરી [પોલીસ સાક્ષી]	ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૯	આંક ૨૭
૧૦	એચ. એસ. રત્નુ [પોલીસ સાક્ષી]	ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૧૦	આંક ૩૧

૩.૫ ફરિયાદપક્ષે દસ્તાવેજી પુરાવાના નીચેના ટુકડાઓ પણ રજૂ કર્યા.

ક્રમ નં.	દસ્તાવેજોનું વર્ણન	આંક નં.
૧	ફરિયાદ	આંક ૧૧
૨	ઘટના સ્થળનું પંચનામું	આંક ૨૧
૩	ઈન્કવેસ્ટ પંચનામું	આંક ૧૨
૪	મુદ્દામાલ રિકવરી પંચનામું	આંક ૨૫
૫	આરોપીની શારીરિક સ્થિતિનું પંચનામું	આંક ૨૪
૬	મૃતકના કપડાંનું પંચનામું	આંક ૧૩
૭	મૃતકની પી.એમ. નોંધ	આંક ૧૬
૮	એફએસએલ રિપોર્ટ અને સેરોલોજીકલ રિપોર્ટ	આંક ૩૪ અને ૩૫

૩.૬ આરોપીએ ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૩૧૩ હેઠળ ફરિયાદપક્ષ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલા પુરાવાઓ દ્વારા તેની વિરુદ્ધ મૂકવામાં આવેલા આરોપોનો ઇનકાર કર્યો હતો અને ભારપૂર્વક જણાવ્યું હતું કે તે નિર્દોષ છે.

૩.૭ વિદ્વાન સેશન્સ જજે અપીલકર્તાને ગુનેગાર ઠેરવ્યો, તેને દોષિત ઠેરવ્યો અને પરિણામે, ઉપર જણાવ્યા મુજબ સજા ફટકારી.

૩.૮ અસંતુષ્ટ હોવાથી, દોષિત હાલની અપીલ સાથે અહીં આવ્યા છે.

જ. અપીલકર્તા તરફે હાજર રહેલા વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી ગોસ્વામીએ અમને રેકૉર્ડ પરના તમામ પુરાવાઓ વાંચી સંભળાવ્યા અને દલીલ કરી કે અમારી સમક્ષના કેસમાં, અપીલકર્તાને તેની પત્નીની હત્યા માટે ફસાવવા માટે કોઈ પુરાવા નથી અને વિદ્વાન સેશન્સ જજે વર્ચ્યુઅલી માત્ર બીજા પોલીસ સ્ટેશનના અધિકારી સમક્ષ આરોપી વ્યક્તિ દ્વારા કરવામાં આવેલી કથિત વધારાની-ન્યાયિક કબૂલાત પર આધાર રાખ્યો હતો. શ્રી ગોસ્વામી દલીલ કરે છે કે પોલીસ અધિકારી સમક્ષ કરવામાં આવેલી આવી કબૂલાત પુરાવામાં ગ્રાહ્ય નથી, અને આમ, તેમના અસીલને એવા પુરાવાઓના આધારે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા છે જે પુરાવામાં અગ્રાહ્ય છે. શ્રી ગોસ્વામી વધુમાં દલીલ કરે છે કે અમારી સમક્ષના કેસમાં, કોઈ પ્રત્યક્ષદર્શી સાક્ષી નથી, અને તે જ સમયે, એવું બતાવવા માટે કોઈ પુરાવા નથી કે અપીલકર્તા અને તેની પત્ની વચ્ચેના સંબંધો તણાવપૂર્ણ હતા અને તે તેની પત્ની પર કોઈ આડા સંબંધની શંકા રાખતો હતો. શ્રી ગોસ્વામી દલીલ કરે છે કે અમારી સમક્ષના કેસમાં, વિદ્વાન સેશન્સ જજે અપીલકર્તાની ૧૧ વર્ષની પુત્રી દ્વારા તેની માતાના કોઈ અન્ય વ્યક્તિ સાથેના આડા સંબંધો અંગે આપવામાં આવેલા પુરાવા પર આધાર રાખવો જોઈતો નહોતો. શ્રી ગોસ્વામી વધુમાં સબમિટ કરે છે કે કથિત આડા સંબંધોનું સ્વરૂપ શું હતું તે કોર્ટ સમક્ષ

સાબિત થયું નથી. શ્રી ગોસ્વામી, તેથી, અગ્રાહ્ય પુરાવાઓ પર આધારિત દોષિત ઠેરવવાના આદેશ અને સજાને રદ કરવાની પ્રાર્થના કરે છે.

૫. રાજ્ય વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસેક્યુટર શ્રી રાવલે, બીજી તરફ, શ્રી ગોસ્વામીની ઉપરોક્ત રજૂઆતનો વિરોધ કર્યો છે અને દલીલ કરી છે કે અમારી સમક્ષના કેસમાં, એ સ્થાપિત કરવા માટે પૂરતા પુરાવા છે કે આરોપીના ભોગ બનનાર સાથે સારા સંબંધો નહોતા અને તે આધારે તેણીના આડા સંબંધો વિશેની શંકા મૃતકની ૧૧ વર્ષની પુત્રીના પુરાવા દ્વારા સાચી હોવાનું સાબિત થયું છે. શ્રી રાવલ, તેથી, અપીલ ફગાવી દેવાની પ્રાર્થના કરે છે.

૬. તેથી, આ અપીલમાં નિર્ણય માટેનો એકમાત્ર પ્રશ્ન એ છે કે શું હાલના કેસની હકીકતોમાં, વિદ્વાન સેશન્સ જજ તપાસ શરૂ થયા પહેલાં અને જ્યારે અપીલકર્તા હાલની કાર્યવાહીમાં આરોપી તરીકે પણ સૂચિબદ્ધ નહોતો ત્યારે બીજા પોલીસ સ્ટેશનના પોલીસ અધિકારી સમક્ષ અપીલકર્તાની વધારાની-ન્યાયિક કબૂલાત પર આધાર રાખીને અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવામાં યોગ્ય હતા.

૭. સંબંધિત પક્ષકારોના વિદ્વાન કાઉન્સેલ દ્વારા કરવામાં આવેલી દલીલોના પ્રકાશમાં ઉપરોક્ત પ્રશ્નને ધ્યાનમાં લેતા પહેલાં, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓની જુબાનીનો સંદર્ભ લેવો યોગ્ય રહેશે.

૮. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧, ભીખાભાઈ મોચદાભાઈ પટેલ, ફરિયાદકર્તાએ, તેમની ઉલટતપાસમાં જણાવ્યું છે કે તેઓ બેડી ગામના સડક ફળિયાના રહેવાસી

હતા અને ખેડૂત હતા. તેમને બીજા બે ભાઈઓ હતા; તેઓ સૌથી મોટા હતા, કાલિદાસ તેમનાથી નાના છે અને જીણિયાભાઈ સૌથી નાના છે. તેઓ, ત્રણેય ભાઈઓ, પડોશમાં અને એક જ ફળિયામાં રહેતા હતા. છગનીબેન તેમના ભાઈ જીણિયાભાઈની પત્નીનું નામ હતું અને તેમને બે દીકરીઓ હતી. રંજનબેન મોટી હતી અને સેવંતીબેન તેનાથી નાની હતી. મોટી દીકરી રંજનના લગ્ન ગામમાં થયા હતા જ્યારે સેવંતીબેનના લગ્ન ઘટનાના બાર વર્ષ પહેલા વ્યારા તાલુકાના બેડકુવા દૂર ગામના રમેશ રુમસી સાથે થયા હતા. સેવંતીને એક મોટી પુત્રી પ્રતિક્ષા અને એક પુત્ર વિશાલ હતો. સેવંતીબેનની મોટી પુત્રી પ્રતિક્ષા તેના ભાઈ જીણિયાભાઈ સાથે બેડી ગામે રહેતી હતી. ઘટના સમયે તેણી ગામની શાળાના ધોરણ-૬ માં અભ્યાસ કરતી હતી.

૮.૧ આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેના ભાઈની પુત્રી સેવંતીને ઘટનાના દોઢ વર્ષ પહેલા પંચ પીપળાના એક કાળુભાઈ સાથે પ્રેમસંબંધ હતો. તેથી, સેવંતી કાળુ સાથે રહેવા ગઈ હતી અને ત્યારબાદ, સેવંતી બેડી ગામે રહેતી હતી. કાળુભાઈએ સેવંતીને છોડી દીધા પછી, તેણી બેડી ગામે રહેતી હતી અને કામ માટે વ્યારા આવતી હતી જ્યારે રમેશ બેડકુવા ગામે રહેતો હતો. ઘટના સમયે સેવંતીના માતા-પિતામાંથી છગનીબેન બેડી ગામે હતા, જ્યારે જીણિયાભાઈ કામ માટે સુરત ગયા હતા.

૮.૨ આ સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે ઘટના અગિયાર મહિના પહેલા બની હતી. તેને ઘટનાની તારીખ યાદ નહોતી પરંતુ તે હોળી પહેલા બની હતી.

ઘટનાના દિવસે, તે ઝાડ પાસે ફરવા ગયો હતો અને જ્યારે ત્યાંથી પાછો આવ્યો, ત્યારે સેવંતીબેનની પુત્રી પ્રતિક્ષા રડતી રડતી આવી અને કહ્યું કે તેની માતા સેવંતીબેન ઘરે લોહીલુહાણ હાલતમાં પડી છે. તેથી, તે સેવંતીના ઘરે ગયો અને ત્યાં ગયા પછી તેણે જોયું કે સેવંતી તેના ઘરમાં પલંગ પર લોહીલુહાણ હાલતમાં પડી હતી. તેણીને કપાળ પર ઈજા થઈ હતી. તેણે તેણીને હલાવી પણ તેણીએ તેને કોઈ પ્રતિસાદ આપ્યો નહીં. તપાસ કરતા સેવંતીબેન મૃત હાલતમાં મળી આવ્યા હતા. ત્યારબાદ, તેણે તેના પુત્ર ભાગુભાઈ અને તેના મોટા ભાઈના પુત્ર વિજયને બોલાવ્યા અને તેમને આ મેટર વિશે જાણ કરવામાં આવી. ત્યારબાદ, વિજય અને ભાગુએ તેમના ગામના પૂર્વ સરપંચ કેસરજીભાઈ લાલજીભાઈ ગામિતને બોલાવ્યા હતા. તેમણે પણ સેવંતીબેનને તપાસ્યા અને જાણવા મળ્યું કે સેવંતીબેન મૃત્યુ પામ્યા હતા. ત્યારબાદ, આસપાસના લોકો ત્યાં એકઠા થયા અને ત્યાં એક મહિલા હતી જેનું નામ છગનીબેન હતું, જે તેની ભાભી અને સેવંતીબેનની માતા હતી. છગનીબેને તેમને કહ્યું હતું કે તેણી પડોશીના ઘરે બેસવા ગઈ હતી અને તે પહેલા રમેશ, આરોપી, અને સેવંતીબેન ઘરમાં હાજર હતા અને તેઓ સૌહાર્દપૂર્ણ રીતે વાત કરી રહ્યા હતા. જ્યારે આ સાક્ષી ઘરે ગયો ત્યારે રમેશ ઘરમાં હાજર નહોતો અને તે ભાગી ગયો હતો. ત્યારબાદ, તેના ભાઈનો પુત્ર જેમ્સ પણ આવ્યો અને તેણે કહ્યું કે તેને કાકરાપારથી રમેશનો ફોન આવ્યો હતો અને રમેશે તેને ફોન પર પૂછ્યું હતું કે સેવંતી જીવતી છે કે નહીં અને આ જેમ્સે તેને ફોન પર જવાબ આપ્યો હતો કે સેવંતીબેન મૃત્યુ પામ્યા છે. આ

હકીકત જેમ્સ દ્વારા તેમને જણાવવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ, કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનથી તેના ભાઈ કાલિદાસભાઈના ઘરે ટેલિફોન આવ્યો હતો. તે જાણતો નહોતો કે ફોન કરવાનો હેતુ શું હતો અને ફોન કોણે કર્યો હતો. કાકરાપાર પોલીસે જાણ કરી હતી કે રમેશ પોલીસ સ્ટેશન આવ્યો હતો અને તેણે કબૂલાત કરી હતી કે તેણે તેની પત્ની સેવંતીની હત્યા કરી છે.

૮.૩ આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે ત્યારબાદ, તે ઘટના અંગે ફરિયાદ નોંધાવવા સોનગઢ પોલીસ સ્ટેશને ગયો હતો. તેણે જે રીતે ડિક્ટેટ કર્યું હતું તે રીતે પોલીસે ફરિયાદ લખી હતી અને ત્યારબાદ ફરિયાદ પર તેની સહી મેળવવામાં આવી હતી. તેણે ફરિયાદ અને તેના પરની તેની સહી સાબિત કરી છે અને જણાવ્યું છે કે તેના પર લખેલી વિગતો સાચી છે.

૮.૪ આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે આરોપી તેનો ભત્રીજા-જમાઈ થતો હોવાથી તે તેને જાણતો હતો.

૮.૫ આરોપીના વિદ્વાન એડવોકેટ દ્વારા આ સાક્ષીની ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે મૃતક સેવંતીબેનને ઘટનાના દોઢ વર્ષ પહેલા પંચ પીપળા ગામના રતનભાઈ ઉર્ફે કાળુભાઈ સાથે પ્રેમસંબંધ હોવાથી, તેણી વારંવાર તેની સાથે ભાગી જતી હતી અને ત્યારબાદ, તેઓ બધા તેણીને સમજાવીને ઘરે પાછા લાવતા હતા. તેણી એક અઠવાડિયું કે દસ દિવસ રહેતી અને ઘરે પાછી આવતી. તેઓએ સેવંતીને સમજાવ્યા મુજબ, તેણીને તેની ભૂલ સમજાઈ અને તેના પતિ

રમેશભાઈ તેને તેના ઘરે લઈ ગયા હતા. મૃતક સેવંતી મજૂરી કામ માટે વ્યારા આવતી હતી. આ સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે મૃતકને ઉક્ત રતનભાઈ ઉર્ફે કાળુભાઈ સાથે પ્રેમસંબંધ હોવાથી, મૃતક અને આરોપી વચ્ચે ઝઘડો થયો હતો. આરોપી અને મૃતક ઘટનાના દોઢ મહિના પહેલાથી અલગ રહેતા હતા. આરોપી રમેશ વ્યારા તાલુકાના બેડકુવણ ગામે રહેતો હતો અને સેવંતીબેન તેની માતાના ગામ બેડી ખાતે રહેતા હતા. આ સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું કે જો કોઈ બેડી અને બેડકુવા વચ્ચે મુસાફરી કરવા માંગતું હોય, તો ત્યાં કોઈ વાહન, બસ કે ઓટો રિક્ષાની સુવિધા નહોતી અને બેડી અને બેડકુવણ વચ્ચે આશરે છ થી સાત કિમીનું અંતર હતું. તેણે સ્વીકાર્યું કે તેની ફરિયાદમાં આવી હકીકત ડિક્ટેટ કરવામાં આવી હતી કે મૃતક ઘટનાના આઠ થી દસ દિવસ પહેલા વ્યારા ખાતે મજૂરી કામ માટે આવી હતી અને તેણી તેના માતાના ઘરે બેડી ગામે પાછી ફરી નહોતી. આ સાક્ષીએ એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે તેણે ઘટના નજરે જોઈ નથી. તેણે વધુમાં સ્વીકાર્યું કે તેની પાસે સેવંતીબેનને કોણે માર્યા તે અંગેની કોઈ વ્યક્તિગત માહિતી નહોતી પરંતુ પ્રતિક્ષાએ તેને કહ્યું હતું. તેણે સ્વીકાર્યું કે તેની ફરિયાદમાં એવું ડિક્ટેટ કરવામાં આવ્યું નહોતું કે છગનીબેને તેને એવી હકીકત કહી હતી કે તેણી પાડોશીના ઘરે બેસવા ગઈ તે પહેલા સેવંતી અને રમેશ સૌહાર્દપૂર્ણ રીતે વાત કરી રહ્યા હતા. આ સાક્ષીએ નકાર્યું છે કે તે ખોટું બોલી રહ્યો હતો કે ઘટનાના દિવસે રમેશ બેડી ગામે છગનીબેનના ઘરે આવ્યો હતો અને તે ત્યાં હાજર હતો. તેણે સ્વીકાર્યું કે તેના ભાઈનું ઘર તેના ઘરની બાજુમાં હોવાથી, જો કોઈ વ્યક્તિ ત્યાં આવે અથવા

ત્યાંથી કોઈ અવાજ આવે તો તેને ખબર પડી શકે. તેણે સ્વીકાર્યું કે જો કોઈ ફોન આવે તો ફોનની રિંગનો અવાજ પણ સંભળાય. તેણે ઘટનાના દિવસે ફોનની રિંગનો કોઈ અવાજ સાંભળ્યો નહોતો. તેણે તેના ઘરની આસપાસ કોઈ વ્યક્તિને આવતા કે જતા જોઈ નહોતી. તેણે નકાર્યું છે કે જ્યારે તેઓ ઉભા હતા ત્યારે જેમ્સે તેમને કહ્યું હતું કે કાકરાપારથી રમેશનો ફોન આવ્યો હતો અને તેણે ફોન પર પૂછ્યું હતું કે સેવંતી જીવતી છે કે નહીં અને ઉક્ત હકીકત જેમ્સ દ્વારા તેમને કહેવામાં આવી નહોતી. તેવી જ રીતે, તેણે એ પણ નકાર્યું છે કે જેમ્સે તેમને એવી જાણ કરી નહોતી કે કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનથી તેના ઘરે ફોન આવ્યો હતો અને તેને કહ્યું હતું કે રમેશ નામનો વ્યક્તિ પોલીસ સ્ટેશને આવ્યો છે અને જણાવ્યું છે કે તેણે તેની પત્નીને મારી નાખી છે અને તેઓએ પૂછપરછ કરી હતી કે આવી ઘટના બની છે કે કેમ. તેણે નકાર્યું છે કે તેણે આરોપી વિરુદ્ધ ખોટી ફરિયાદ નોંધાવી હતી.

૯. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ ડૉ. પરિમલ ઉત્તમભાઈ પટેલ છે. તેમની મુખ્ય જુબાનીમાં, તેમણે જણાવ્યું છે કે જુબાની આપતી વખતે, તેઓ આહવા જનરલ હોસ્પિટલ ખાતે મેડિકલ ઓફિસર તરીકે ફરજ બજાવતા હતા અને તે પહેલા, ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ માં, તેઓ સોનગઢ તાલુકાના અગાસવણ પ્રાઈમરી હેલ્થ સેન્ટરમાં મેડિકલ ઓફિસર તરીકે ફરજ બજાવતા હતા. ૨૩ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ, આશરે ૧૦.૩૦ કલાકે, તેઓ તેમની ફરજ પર હાજર હતા ત્યારે પીએસઆઈ સોનગઢે સેવંતીબેન રમેશભાઈ ગામિતનું શબ શબના પરીક્ષણ માટે

યાદી સાથે મોકલ્યું હતું. તેમણે યાદી અને તેના પરની તેમની સહી સાબિત કરી છે.

૯.૧ આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે ઉક્ત યાદી મુજબ, શબનું પોસ્ટમોર્ટમ ડોક્ટરોની પેનલ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું, તે જ દિવસે, એટલે કે ૨૩ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ સવારે ૧૦.૪૦ કલાકે યાદી અને શબ મળ્યા પછી, તેમણે અને ડોક્ટર શંકર ઝેડ ગામિતે શબનું પોસ્ટમોર્ટમ શરૂ કર્યું હતું અને ૧૧.૧૫ કલાકે પૂર્ણ કર્યું હતું. તે સમય દરમિયાન, નીચે મુજબના અવલોકનો નોંધવામાં આવ્યા હતા.

[૧]. શબ આશરે ૨૭ વર્ષની ઉંમરની હિન્દુ મહિલાનું હતું. તેના પર મરૂન રંગની નાઈટી, સફેદ રંગની બ્રા અને આછા મરૂન રંગની પેન્ટી હતી. જમણા હાથમાં એક લાલ રંગની બંગડી હતી. બંને કાનમાં એક સોનેરી રંગની કાનની બુટ્ટી પહેરેલી હતી અને બંને પગમાં ચાંદીના ઝાંઝર પહેરેલા હતા અને કપડાં પર લોહીના ડાઘા જોવા મળ્યા હતા.

[૨]. શરીરનું બંધારણ સરેરાશ હતું. તે ઠંડુ હતું. શરીરના તમામ ભાગો પર રીગર મોર્ટિસની પ્રક્રિયા જોવા મળી હતી, પી.એમ. લિવિડિટી જોવા મળી નહોતી.

[૩]. શબના બાહ્ય પરીક્ષણ દરમિયાન નીચેની ઈજાઓ મળી આવી હતી.

[i]. માથાના આગળના ભાગમાં કપાળ પર આશરે ૪.૫ સેમી x ૨ સેમી વ્યાસનો મગજ સુધી ઊંડો ઘા, જેની કિનારીઓ વાંકીચૂકી અને અનિયમિત હતી, જે દિશામાં જમણેથી ડાબે હતી, લાલ ભૂરા રંગનો હતો. ઈજાવાળી બાજુના ખોપરીના હાડકા દબાયેલા હતા અને ઘણી જગ્યાએ ફ્રેક્ચર જોવા મળ્યા હતા અને મગજના દ્રવ્યમાં ઘૂસી ગયા હતા.

[ii]. માથાના ડાબા લમણાના ભાગ પર આશરે ૬ સેમી x ૧/૨ સેમી લાંબો પાછળથી આગળની દિશામાં અનિયમિત કિનારીઓ સાથે માથાની ચામડીનો ઘા, જેની નીચેની ખોપરી દબાયેલી છે.

[૪]. બાહ્ય પરીક્ષણ કરતા, કોલમ નં. ૧૭ માં જણાવ્યા મુજબ ફ્રેક્ચર જોવા મળ્યું હતું અને ઉપરોક્ત ઈજાઓ મૃત્યુ પહેલાની હતી.

[૫]. આંતરિક પરીક્ષણ દરમિયાન નીચેની ઈજાઓ જોવા મળી હતી:—

[૧]. માથાના ભાગની તપાસ કરતા, કોલમ નં. ૧૭ માં જણાવેલ ઈજાઓ ચામડીની નીચે જોવા મળી હતી, જ્યારે કોલમ નં. ૧૭ માં જણાવેલ આંતરિક ઈજાઓ ખોપરીના ઉપરના અને નીચેના ભાગમાં જોવા મળી હતી. મગજની તપાસ કરતા જાણવા મળ્યું કે માથાના આગળના ભાગમાં મગજનું દ્રવ્ય ગંભીર રીતે ઘાયલ થયું હતું. માથાના હાડકાના ટુકડા મગજમાં ઘૂસી ગયા હતા અને મગજનું

સ્તર તૂટી ગયું હતું અને મોટા પ્રમાણમાં લોહી ગંઠાઈ ગયું હતું.
માથાના ડાબા લમણાની બાજુએ આશરે ૭.૫ સેમી x ૪.૫ સેમી
જેટલું મોટા પ્રમાણમાં લોહી ગંઠાયેલું જોવા મળ્યું હતું.

[૨]. છાતીની દિવાલ અને પાંસળીઓ પર કોઈ ઉજરડા, ઘસરકા
કે સોજો નહોતો. બંને ફેફસાના પ્લુરામાં ભીડ હતી. વોકલ કોર્ડ,
શ્વાસનળી અને બંને ફેફસાં ફીકા અને ભીડવાળા હતા. હૃદય
સામાન્ય સ્થિતિમાં હતું.

[૩]. પેટના ભાગની તપાસ કરતા તે સામાન્ય જણાયું હતું.
અન્નનળીમાં ખોરાકનો કોઈ પદાર્થ મળ્યો નથી જ્યારે બંને
આંતરડાની તપાસ કરતા, અર્ધ-પાયિત સ્થિતિમાં ખોરાક મળ્યો
હતો, અને તેમાંથી દુર્ગંધ આવતી હતી અને આંતરડું ખાલી હતું.
લીવર, હોજરી, બરોળ, કિડની ફીકા અને ભીડવાળા હતા.
મૂત્રાશય ખાલી હતું. ગુપ્ત ભાગમાં કોઈ ઈજા જોવા મળી નથી.

[૪]. આ મહિલાએ તેના મૃત્યુના લગભગ દોઢ થી સાડા ત્રણ કલાક
પહેલા ખોરાક લીધો હશે.

૯.૨ તેમના અભિપ્રાય મુજબ, મૃત્યુનું કારણ બ્લન્ટ હાર્ડ ઓબ્જેક્ટના આઘાતને
કારણે માથામાં થયેલી ગંભીર ઈજાને કારણે મોટા પ્રમાણમાં મગજમાં હેમરેજ અને

શોક અને એસ્ફીક્સિયાને કારણે હતું. તેમણે આ સંદર્ભમાં પી.એમ. નોંધ આપી હતી, અને તેમણે તે અને તેના પરના બંને ડોક્ટરોની સહી સાબિત કરી છે.

૯.૩ આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેમના અભિપ્રાય મુજબ, મૃતકને થયેલી ઈજા ભારે અને નક્કર બ્લન્ટ પદાર્થ દ્વારા થઈ શકે છે. મુદ્દામાલ આર્ટિકલ નં. ૪ ને જોયા પછી, આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેઓએ નોંધેલી ઈજાઓ ઉક્ત આર્ટિકલ દ્વારા થઈ શકે છે.

૯.૪ આ સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે તેમના અભિપ્રાય મુજબ, તેઓએ નોંધેલી ઈજાઓ એવી હતી કે જે સામાન્ય કુદરતી ક્રમમાં વ્યક્તિનું મૃત્યુ નીપજાવી શકે.

૯.૫ આરોપીના વિદ્વાન એડવોકેટ દ્વારા આ સાક્ષીની ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેમણે પી.એમ. નોંધ પર તેમની સહી કરી હતી અને પોસ્ટમોર્ટમ નોંધમાંની એન્ટ્રીઓ તેમના હસ્તાક્ષરમાં લખવામાં આવી હતી. તેમણે નકાર્યું છે કે જો કોઈ વ્યક્તિ દીવાલ સાથે અથડાય, તો તેઓએ નોંધેલી ઈજાઓ થઈ શકે છે. આ સાક્ષીએ નકાર્યું છે કે જો કોઈ વ્યક્તિને ધક્કો આપવામાં આવે અથવા તેનો પગ લપસી જાય, તો આવી ઈજાઓ થઈ શકે છે. તેમણે એ પણ નકાર્યું છે કે જો કોઈ વ્યક્તિ અણીદાર, નક્કર પદાર્થ પર પડે તો આવી ઈજાઓ થઈ શકે છે.

૧૦. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૩, છગનીબેન જીણિયાભાઈ ગામિત, ભોગ બનનારની માતા છે. તેમની મુખ્ય જુબાનીમાં, તેમણે જણાવ્યું છે કે તેઓ અને તેમના પતિ બેડી ગામના સડક ફળિયાના રહેવાસી હતા અને તેઓ ઘરકામ કરતા હતા. તેમને બે દીકરીઓ હતી. મોટી દીકરી, રંજન, તેમના ગામના છોટુભાઈ સાથે પરણી હતી. સેવંતીબેન, નાની દીકરીના લગ્ન બેડકુવણ ગામના રમેશભાઈ રુમસીભાઈ સાથે થયા હતા અને તેમની દીકરીને એક દીકરી, એટલે કે પ્રતિક્ષા, અને એક પુત્ર, એટલે કે વિશાલ છે. તેમની દીકરી, સેવંતી, એક વર્ષ પહેલા મૃત્યુ પામી હતી પરંતુ તેમને તારીખ અને મહિનો યાદ નથી. તેમની દીકરી સેવંતીને તેમના જમાઈએ મારી નાખી હતી. તેઓ ઘટના સમયે બાળકોને બોલાવવા ગયા હતા. પ્રતિક્ષા બેડકુવણ પ્રાથમિક શાળામાં સાતમા ધોરણમાં અભ્યાસ કરતી હતી અને ઘટના સમયે તે તેમની સાથે રહેતી હતી. તેઓ જાણતા નહોતા કે તેમના જમાઈએ તેમની દીકરી સેવંતીને કેમ મારી નાખી. તેમની દીકરી સેવંતી ઘટના સમયે ઘરમાં એકલી હતી. તેમના જમાઈ રમેશ તે સમયે આવ્યા હતા અને તેણીને મારીને ગયા હતા. તેમની દીકરી સેવંતી મજૂરી કામ માટે વ્યારા જતી હતી અને તેણી આગલા દિવસે સાંજે પાછી આવી હતી. તેમના જમાઈ રમેશ તે સમયે આવ્યા હતા. તેમની દીકરી સેવંતી અને જમાઈ રમેશ જ્યારે તેઓ ઘરે હતા ત્યારે વાત કરી રહ્યા હતા. ત્યારબાદ, તેઓ બાળકોને બોલાવવા ગયા હતા. પ્રતિક્ષા ગામમાં ટેલિવિઝન જોવા ગઈ હતી. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેઓ તેમની શેરીમાં ઉકાડિયાભાઈના ઘરે બેઠા હતા. ત્યારબાદ, તેઓ તેમની દીકરી પ્રતિક્ષાને

લઈને ઘરે ગયા. સેવંતી તે સમયે પલંગ પર પડેલી હતી. તેઓ ત્યાં ગયા અને જોયું કે તેણીને કપાળ પર ઈજા થઈ હતી અને લોહી નીકળતું હતું. તેમણે સેવંતીને બોલાવી પણ તેણી કંઈ બોલી નહીં. ત્યાં કોઈ નહોતું. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે એ વાત સાચી નથી કે પ્રતિક્ષા રડતી રડતી આવી હતી અને તેણીને હકીકત કહી હતી. ત્યારબાદ ભાગુભાઈ, તેમના ભાઈ ભીખાભાઈનો પુત્ર વિજય વગેરે આવ્યા હતા, તેથી તેમણે આ તમામ લોકોને ઘટના વિશે જણાવ્યું હતું. ત્યારબાદ, તેમના ગામના માજી સરપંચ કેસરજીભાઈને ઘટના વિશે જાણ કરવામાં આવી હતી. તેમણે જણાવ્યું કે તેઓ કાલિદાસના પુત્ર જેમ્સને જાણતા હતા, જે ત્યાં આવ્યો હતો. જેમ્સ આવ્યો પણ તેમની સાથે વાત કરી નહીં. ત્યારબાદ રમેશ ભાગ્યો અને કોલોનીમાં આવ્યો. તે કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશને ગયો. ત્યાંથી તેણે ફોન કર્યો હતો કે સેવંતી જીવતી છે કે નહીં. રમેશે જેમ્સે ફોન કરીને આ હકીકત પૂછી હતી. ત્યારબાદ, જેમ્સે તેમને આવી હકીકત કહી હતી. તેમને કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનથી કંઈ ખબર પડી નહોતી.

૧૦.૧ આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેઓ જાણતા નહોતા કે સેવંતીને અન્ય વ્યક્તિ સાથે કોઈ સંબંધ હતો કે નહીં કારણ કે સેવંતી દરરોજ કામ પર જતી હતી. તેમણે જણાવ્યું કે એવું બન્યું નહોતું કે સેવંતી અન્ય કોઈ વ્યક્તિ સાથે ગઈ હોય અને થોડા દિવસો વિતાવીને પાછી આવી હોય. તેમણે જણાવ્યું કે તેઓ પંચ પીપળાના રતનભાઈ ઉર્ફે કાળુભાઈને જાણતા નહોતા. તેઓ જાણતા નહોતા કે સેવંતી રતનભાઈ સાથે રહેવા ગઈ હતી. તેમણે એમ પણ જણાવ્યું હતું કે તેઓ

જાણતા નહોતા કે સેવંતીબેન વારંવાર રતનભાઈ સાથે ભાગી જતા હતા અને તેથી તે બંને વચ્ચે ઝઘડો થતો હતો અને તેથી, તેમના જમાઈ રમેશે તેણીને મારી નાખી હતી. તેઓ જાણતા નહોતા કે તેમના જમાઈએ તેમની દીકરીને કેમ મારી નાખી હતી. તેમની દીકરીના મૃત્યુ પછી રમેશ આવ્યો નહોતો કારણ કે તેણે પોતાની જાતને કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનમાં હાજર કરી દીધી હતી. તેમની દીકરી સેવંતીનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યા પછી તેની અંતિમવિધિ કરવામાં આવ્યા પછી, તેમના જેઠ ભીખાભાઈ મોચદાભાઈએ ઘટના અંગે સોનગઢ પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ નોંધાવી હતી. પોલીસે તેમનું નિવેદન લીધું હતું. તેમણે કોર્ટમાં હાજર આરોપીને ઓળખી કાઢ્યો છે.

૧૦.૨ ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે પોલીસે તેમની પાસેથી કોઈ પૂછપરછ કરી નહોતી. પોલીસે તેમનું નિવેદન લીધું નહોતું. તેમણે ઘટના નજરે જોઈ નહોતી. તેમણે ફોનની રિંગનો અવાજ સાંભળ્યો નહોતો. તેઓ જાણતા નહોતા કે જેમ્સના ઘરે ફોન આવ્યો હતો કે નહીં. આ સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ, આરોપી રમેશ ઘટના સમયે તેમની સાથે રહેતો નહોતો પરંતુ તે વ્યારાના બેડકુવણ ગામે એકલો રહેતો હતો. સેવંતીબેન અને પ્રતિક્ષા તેમની સાથે રહેતા હતા અને તેઓ બેડી ગામે રહે છે. બેડી અને બેડકુવણ ગામ એકબીજાથી અંતરે આવેલા છે. તેમણે ઘટનાના દિવસે રમેશને તેમના ઘરમાં જોયો નહોતો.

૧૦.૩ આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેમની દીકરી સેવંતી ઘટનાના દિવસે એકલી હતી અને તેણી રસોઈ કરતી હતી. આ સાક્ષીએ નકાર્યું છે કે તેઓ ખોટી હકીકત

જાણાવી રહ્યા હતા કે રમેશે ઘટનાના દિવસે સેવંતીના માથા પર લાકડાનો ફટકો માર્યો હતો. તેમણે એમ પણ નકાર્યું છે કે જેમ્સ ઘટના પછી તેમના ઘરે આવ્યો હતો અને જણાવ્યું હતું કે કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનથી રમેશનો ફોન આવ્યો હતો અને પૂછપરછ કરી હતી કે સેવંતી જીવતી છે કે મરી ગઈ છે. રાત્રિના સમયે બેડકુવણથી બેડી આવવું હોય તો બસની કોઈ સુવિધા નથી. તેમણે નકાર્યું છે કે આરોપીએ તેમની પુત્રીની હત્યા ન કરી હોવા છતાં તેઓ ખોટી જુબાની આપી રહ્યા હતા.

૧૧. ભોગ બનનાર તેમજ આરોપીની સગીર પુત્રી પ્રતિક્ષાબેન રમેશભાઈ ગામિતની ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૪ તરીકે તપાસ કરવામાં આવી હતી. તેણી સગીર હોવાથી, વિદ્વાન સેશન્સ જજે તેણીને થોડા પ્રશ્નો પૂછ્યા અને તેણી શપથ પર જુબાની આપવા સક્ષમ છે તેની ખાતરી કર્યા પછી, તેણીની જુબાની લેવામાં આવી હતી. તેણીની મુખ્ય જુબાનીમાં, તેણીએ જણાવ્યું છે કે જુબાની આપતી વખતે, તેણી બેડકુવા ગામની રહેવાસી હતી અને તેણીની દાદી (પિતાની માતા) ઉષ્માબેન સાથે રહેતી હતી. તેણીએ જણાવ્યું છે કે સંબંધિત સમયે, તેણી, તેની માતા અને તેનો ભાઈ બધા તેની નાની (માતાની માતા) સાથે રહેતા હતા. તે સમયે, તેણી તેની માતા સેવંતીબેન અને તેની નાની બહેન છગનીબેન અને તેના ભાઈ સાથે રહેતી હતી. ઘટના સમયે તેના પિતા રમેશભાઈ બેડકુવા ગામે રહેતા હતા. ઘટના સમયે તે તેના ઘરે હતી. તેને યાદ નહોતું કે ઘટના કેટલો સમય પહેલા બની હતી પરંતુ તેની માતાના મૃત્યુને એક વર્ષ વીતી ગયું હશે અને તેને

તારીખ કે મહિનો યાદ નથી. તેની માતાને રતન નામના અન્ય વ્યક્તિ સાથે સંબંધ હતો, અને તેના પિતાને તે ગમતું નહોતું, અને તેથી, તેણે તેની માતાને મારી નાખી હતી. તેણે જે હથિયારથી માર્યું હતું તે તેણે જોયું નહોતું. ઘટના સમયે ઘરમાં માત્ર તેની માતા અને પિતા હતા. તે સમયે તે બીજા ઘરે હતી. ઘટનાના દિવસે, તે સવારે સાડા નવ વાગ્યે તેની શાળાએ ગઈ હતી અને સાંજે સાડા ચાર વાગ્યે ઘરે આવી હતી. તેની માતા અને પિતા તે સમયે ત્યાં હાજર હતા. જ્યારે તે ઘરે આવી ત્યારે તેની માતા અને પિતા ઝઘડતા નહોતા અને તેના પિતાએ તેની માતાને કપાળમાં લાકડાના ટુકડાથી ફટકો માર્યો નહોતો. ત્યારબાદ, ભીખાદાદાને તે વિશે જાણ કરવામાં આવી હતી. તેની માતા તરફ જોતા, તેણી શ્વાસ લેતી હતી પણ બોલતી નહોતી. જ્યારે તે ઘરે હતી ત્યારે માતા અને પિતા શાંતિથી વાત કરતા હતા પરંતુ તેણીને ખબર નહોતી કે તેઓ પછીથી કેવી રીતે વાત કરી રહ્યા હતા. જો કે, તેની માતાને રતનભાઈ સાથે આડો સંબંધ હતો. તેણીને ખબર નહોતી કે તેના પિતા ત્યારબાદ ક્યાં ગયા હતા. ત્યારબાદ પોલીસ તેમના સ્થળે આવી હતી અને તેની પાસેથી પૂછપરછ કરી હતી. ત્યારબાદ, તેણે તેમના ગામના ભીખાદાદા સાથે ઘટના અંગે વાત કરી હતી. તેની માતા મૃત્યુ પામ્યા પછી, તેણીને હોસ્પિટલ લઈ જવામાં આવી હતી અને અંતિમવિધિ કરવામાં આવી હતી. તેના પિતા તે સમયે પણ આવ્યા નહોતા. તે કેમ ન આવ્યા તેની તેને જાણ નહોતી. તેના પિતા ક્યાં હતા તેની તેને ખબર નહોતી. તેણે આરોપીને ઓળખી કાઢ્યો છે જે તેના પિતા હતા.

૧૧.૧ ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે ઘટનાના દિવસે, તે સાંજે ચાર વાગ્યે ઘરે આવી હતી અને તે સમયે ઘરમાં તેની માતા જ હાજર હતી, અને તેના પિતા હાજર નહોતા, તેથી તેણે જોયું નથી કે તેના પિતાએ તેની માતાને લાકડાના ટુકડાનો ફટકો માર્યો હોય. ત્યારબાદ, તેની માતા ઘરમાં રસોઈ કરતી હતી. ત્યારબાદ, તે રમવા માટે બહાર ગઈ હતી. તેથી, તેણે ઘટના નજરે જોઈ નથી. તેની માતાને કોણે માર માર્યો તેની તેને જાણ નહોતી. તે દિવસે તેણે તેના પિતાને જોયા નહોતા. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે તેના પિતા બેડકુવા ગામે રહેતા હતા. તેણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે હાલમાં તે તેના પિતાના સંબંધી સાથે રહેતી હતી. તેણે સ્વીકાર્યું છે કે તેના પિતાના સંબંધી તેને સારી રીતે રાખે છે. જ્યારે તે ચાર વાગ્યે શાળાએથી ઘરે આવી ત્યારે અને જ્યારે તે પછીથી રમવા માટે ઘરની બહાર ગઈ ત્યારે તેના પિતા ઘરે હાજર નહોતા.

૧૨. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૫, જેમ્સભાઈ કાલિદાસ ગામિતે તેમની મુખ્ય જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે તેઓ બેડી ગામના સડક ફળિયાના રહેવાસી હતા અને નોકરી કરતા હતા. તેઓ મૃતક સેવંતીને ઓળખતા હતા. તેણી તેમની માતા છગનીબેન અને પુત્રી પ્રતિક્ષા સાથે તેમના ઘરની બાજુમાં રહેતી હતી. સેવંતીને એક પુત્ર પણ હતો અને તેનું નામ વિશાલ હતું. સેવંતીબેન મૃત્યુ પામ્યા છે. ઘટના ૨૨ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ બની હતી. આ સાક્ષી ઘટના સમયે તેના ઘરે હતો ત્યારે તેનો ફોન રણક્યો અને તેણે તે ઉપાડ્યો અને સામે છેડેથી રમેશભાઈ રમસીભાઈ બોલતા હતા. તેણે અનુમાલાથી, એટલે કે કાકરાપાર પોલીસ

સ્ટેશનથી ફોન કર્યો હતો. તેણે તેને ફોન પર પૂછ્યું હતું કે સેવંતી મરી ગઈ છે કે જીવતી છે અને તેથી તેણે રમેશને કહ્યું કે સેવંતી મરી ગઈ છે. શેરીમાં લોકો વાતો કરતા હતા કે સેવંતી મરી ગઈ છે, તેથી તેને ખબર પડી હતી. ત્યારબાદ, રમેશે રિસીવર નીચે મૂકી દીધું. ત્યારબાદ, સાંજે સાડા સાત કે આઠ વાગ્યાની આસપાસ કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનથી કોઈ પોલીસવાળાનો ફોન આવ્યો હતો, અને તેને ફોન દ્વારા જાણ કરવામાં આવી હતી કે રમેશભાઈ રુમસીભાઈ કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનમાં હાજર થયા છે અને જણાવ્યું છે કે તેણે તેની પત્નીની હત્યા કરી છે, અને ફોન કરનારે પૂછપરછ કરી કે ઉક્ત હકીકત સાચી છે કે ખોટી, અને તેણે જવાબ આપ્યો કે હકીકત સાચી હતી. સેવંતી તેમની શેરીમાં તેની માતા અને બાળકો સાથે રહેતી હતી. રમેશ તેના ઘરે બેડકુવા ગામે રહેતો હતો અને ક્યારેક સેવંતીના ઘરે આવતો હતો. સેવંતી વ્યારા પાસે ખેરવાડા પાસે મજૂરી કામ માટે આવતી હતી. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેઓ સેવંતીના ઘરે ગયા નહોતા પરંતુ માત્ર અંતરથી જોયું હતું કે સરખંચ અને અન્ય વ્યક્તિઓ સેવંતીના ઘરે એકઠા થયા હતા. ત્યારબાદ, તેણે છગનીબેન અને ત્યાં એકઠા થયેલા અન્ય વ્યક્તિઓને હકીકત જણાવી હતી કે આરોપી રમેશનો કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનથી ફોન આવ્યો હતો. ત્યારબાદ, ભીખાભાઈએ ઘટના અંગે ફરિયાદ આપી હતી. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે પોલીસે તેમની પાસેથી પૂછપરછ કરી હતી.

૧૨.૧ ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેઓ નોકરી કરવા વ્યારા આવતા હતા. તેઓ ઘટનાના દિવસે પણ વ્યારા ગયા હતા અને તેમની ફરજનો સમય સવારે સવા દસથી સાંજના પાંચ વાગ્યા સુધીનો છે. ઘટનાના દિવસે, તેમને વ્યારામાં કામ હતું, તેથી તેઓ ઘરે મોડા પહોંચ્યા હતા. તેઓ કામને કારણે થાકી ગયા હતા. તેમણે એવા સૂચનને નકાર્યું છે કે તેમને તે દિવસે કામ હોવાથી, તેઓ રાત્રે આઠ કે સાડા આઠ વાગ્યે તેમના ઘરે પહોંચ્યા હતા. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે તેઓ સાંજે સાડા છ થી સાતની વચ્ચે ગામમાં તેમના ઘરે પહોંચ્યા હતા. તેમના માતા-પિતા અને તેમના ભાઈ અને બહેન પણ તેમના ઘરમાં રહેતા હતા. તેઓ પણ તેમના ઘરે હાજર હતા. આ સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે તેમના સંબંધીઓના ફોન પણ ઘરે આવતા હતા. તેમની ગેરહાજરીમાં તેમના ઘરે કોના ફોન આવ્યા હતા તેની તેમને કદાચ ખબર ન હોય. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેમની પાસે મોબાઈલ છે અને તેઓ તેમના મોબાઈલનો ઉપયોગ કરે છે. આ સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું હતું કે તે સમયે તેમના ઘરે કોલર આઈડીવાળા ફોનની સુવિધા ઉપલબ્ધ નહોતી પરંતુ હવે તેની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી છે. તેમણે નકાર્યું છે કે તે દિવસે સાંજે આરોપી રમેશ રુમસીએ તેમના ઘરે કોઈ ફોન કર્યો નહોતો અને જણાવ્યું નહોતું કે તે કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનથી ફોન કરી રહ્યો છે અને સેવંતી જીવતી છે કે મરી ગઈ છે તે અંગે પૂછપરછ કરી નહોતી. આ સાક્ષીએ એ પણ નકાર્યું છે કે રમેશ રુમસીએ આ ફોન કર્યો નહોતો. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેમની પાસે ઘટના વિશે કોઈ વ્યક્તિગત માહિતી નથી. આ સાક્ષીએ એમ પણ

જાણાવ્યું છે કે તેઓ ઘટના પછી છગનીબેનના ઘરે ગયા નહોતા. શબનું પોસ્ટમોર્ટમ થયા પછી, તેઓ અંતિમ સંસ્કારમાં ગયા હતા.

૧૨.૨ આ સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનથી આવેલા ફોનમાં, પોલીસ વ્યક્તિએ તેનું નામ કે બકલ નંબર આપ્યો નહોતો પરંતુ માત્ર એટલું જ કહ્યું હતું કે તે કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનથી બોલે છે. આ સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું કે જો એવું ન કહેવામાં આવ્યું હોત કે તે કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનથી બોલે છે, તો તે કહી શકત નહીં કે આ ફોન ક્યાંથી આવ્યો હતો. આ સાક્ષીએ એમ પણ જણાવ્યું છે કે તેઓ આરોપી રમેશ રુમસી સાથે વાતચીત કરતા હતા. આ સાક્ષીએ નકાર્યું છે કે જો બીજી કોઈ વ્યક્તિ રમેશના અવાજની નકલ કરીને બોલે અને કહે કે તે રમેશ છે, તો તે માની શકાય કે તે રમેશ હતો. તેણે સ્વીકાર્યું કે પોલીસે તેનું નિવેદન લીધું નહોતું. આ સાક્ષીએ એમ પણ જણાવ્યું કે તેણે ભીખાભાઈ સાથે વાત કરી હતી. તેણે નકાર્યું છે કે રમેશ રુમસી કે કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનથી કોઈ ફોન આવ્યો ન હોવા છતાં તે ખોટી હકીકતો જણાવી રહ્યો હતો.

૧૩. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૬, ચાકુબ વસનજી ગામિતે તેમની મુખ્ય જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે ૨૩ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ સોનગઢ પોલીસે તેમને જીણિયાભાઈના ઘર પાસે પંચ તરીકે રહેવા માટે બોલાવ્યા હતા. મગનભાઈ વીરિયાભાઈ બીજા પંચ તરીકે હતા. જ્યાં સેવંતીનું મૃત્યુ થયું હતું તે જગ્યાનું પંચનામું કરવા માટે પંચોને બોલાવવામાં આવ્યા હતા. તેઓએ ગુનાની જગ્યાનું

પંચનામું કરાવ્યું હતું. પોલીસે તે જગ્યાએથી માટી કબજે કરી હતી. ઉક્ત પંચનામું તેમની હાજરીમાં કરવામાં આવેલ. ત્યારબાદ, તેઓએ પંચ તરીકે પંચનામામાં સહી કરી હતી. પોલીસે પોલીસ સમક્ષ સહી કર્યાના અર્થમાં સહી કરી હતી. આ સાક્ષીએ પંચનામું સાબિત કર્યું છે.

૧૩.૧ આરોપીના વિદ્વાન એડવોકેટ દ્વારા આ સાક્ષીની ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેઓ ખેતી કરતા હતા. તેમણે નકાર્યું છે કે તેઓ સોનગઢ ગામે ગયા હતા અને પોલીસે સોનગઢમાં તેમની સહી મેળવી હતી. આ સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે પોલીસે બધું તૈયાર રાખ્યું હતું અને તેની સહી મેળવી હતી. તેણે સ્વીકાર્યું કે પહેલા તેને બોલાવવામાં આવ્યો અને પછી તેની સહી લેવામાં આવી અને પછી મગનભાઈની સહી મેળવવામાં આવી. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે પંચોએ પંચનામામાં લખેલી હકીકત ડિક્ટેટ કરી નથી. આ સાક્ષીએ એમ પણ જણાવ્યું કે જ્યારે તેઓએ સહી કરી ત્યારે પંચનામું તૈયાર હતું. આ સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું કે તેમને સેવંતીના ઘરે પંચ તરીકે બોલાવવામાં આવ્યા નહોતા પરંતુ પોલીસ સ્ટેશને બોલાવવામાં આવ્યા હતા, તેથી તેઓ જાણતા નહોતા કે ઘટના સ્થળની સ્થિતિ શું હતી. ઘટના સ્થળેથી માટી પણ કબજે કરવામાં આવી નથી.

૧૪. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૭ નવલભાઈ રાદુભાઈ ગામિત આરોપીની ધરપકડ અને મુદ્દામાલ હથિયારની રિકવરીના પંચ સાક્ષી છે. તેમની મુખ્ય જુબાનીમાં તેમણે જણાવ્યું છે કે ૨૩ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ તેમને સોનગઢ પોલીસ દ્વારા પંચ તરીકે બોલાવવામાં આવ્યા હતા. કૃષ્ણકુમાર ગુલાબભાઈ

તેમની સાથે બીજા પંચ તરીકે ત્યાં હતા. સોનગઢ પોલીસે તેમને હત્યાના ગુનાના કેસમાં પંચ તરીકે બોલાવ્યા હતા. પોલીસે ત્યાં બે પંચનામા તૈયાર કર્યા હતા. તેના પર સહી કરવા કહેતા તેમણે સહી કરી હતી. તે આ સિવાય બીજું કંઈ જાણતા નહોતા. જે આરોપી જુબાનીની તારીખે કોર્ટમાં હાજર છે તે પોલીસ કસ્ટડીમાં હતો પરંતુ તેઓએ માત્ર સહીઓ જ કરી હતી. તેમણે પંચનામા પર તેમની સહી ઓળખી કાઢી છે અને પોલીસે 'મારી સમક્ષ' માં તેમની સહી કરી હતી.

૧૪.૧ આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે એ વાત સાચી નથી કે કોર્ટમાં હાજર આરોપીએ તેમની, પંચોની, સમક્ષ કંઈક બહાર કાઢવા અને બતાવવાની ઈચ્છા દર્શાવી હતી અને તેનું પ્રાથમિક પંચનામું થયા પછી, આરોપી તેમને કોઈ જગ્યાએ લઈ ગયો હતો અને ત્યાંથી તેણે મુદ્દામાલ લાકડાનો બ્લોક કાઢ્યો હતો જે કોર્ટમાં રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો. આ સાક્ષીએ એમ પણ જણાવ્યું કે એ વાત સાચી નથી કે પોલીસે તેમની હાજરીમાં આરોપીની ધરપકડ કરી હતી અને આરોપીએ પંચો સમક્ષ કોઈ મુદ્દામાલ કાઢીને આપ્યો હતો. તેમણે જણાવ્યું કે તેઓ બીજું કંઈ જાણતા નથી.

૧૪.૨ આ સાક્ષીને હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા, અને કોર્ટે પરવાનગી આપતા, વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસેક્યુટર દ્વારા આ સાક્ષીની ઉલટતપાસ કરવામાં આવી હતી.

૧૪.૩ એપીપી દ્વારા ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ નકાર્યું છે કે ૨૩ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ સોનગઢ પોલીસે તેમને પંચ તરીકે બોલાવ્યા હતા કારણ કે કોર્ટમાં હાજર આરોપીની ધરપકડ કરવાની હતી. આ સાક્ષીએ નકાર્યું છે કે આરોપી રમેશ રુમસી પોલીસ સમક્ષ હાજર હતો. તેણે એ પણ નકાર્યું છે કે પંચો સમક્ષ તેની શારીરિક સ્થિતિનું પંચનામું કર્યા પછી પોલીસે ગુનાના કેસમાં તેની ધરપકડ કરી હતી. તેણે એ પણ નકાર્યું છે કે આંક ૨૪ નું પંચનામું પંચોએ ડિક્ટેટ કર્યા મુજબ પોલીસે લખ્યું હતું.

૧૪.૪ આ સાક્ષીએ એ પણ નકાર્યું છે કે પોલીસે આંક ૨૫ નું પંચનામું કરવા માટે તેમને પંચોને ફરીથી બોલાવ્યા હતા. આ સાક્ષીએ નકાર્યું છે કે આરોપી રમેશ રુમસી પોલીસ સમક્ષ હાજર હતો અથવા તેણે સ્વેચ્છાએ કંઈક બહાર કાઢવા અને બતાવવા માટે જણાવ્યું હતું. તેણે એમ પણ નકાર્યું છે કે પોલીસે પ્રાથમિક પંચનામું કર્યું હતું. તેણે એ પણ નકાર્યું છે કે ત્યારબાદ, આરોપી પોલીસ અને પંચોને સરકારી વાહનમાં મંડલ અને અગાસવણ ગામ થઈને બેડી ગામે લઈ ગયો હતો અને તેના સાસરિયાના ઘરે લઈ ગયો હતો, જ્યાં આરોપીએ ચોખાના પોટલા પાછળથી લાકડાનો બ્લોક કાઢીને રજૂ કર્યો હતો. તેણે એ પણ નકાર્યું છે કે એફ.એસ.એલ. ના અધિકારીઓ હાજર હોવાથી, તેઓએ તપાસના હેતુ માટે લાકડાનો બ્લોક કબજે કર્યો હતો. તેણે એ પણ નકાર્યું છે કે ઘરની અંદર લોખંડના પલંગ નીચે લોહીના ડાઘા હતા, અથવા એફ.એસ.એલ. ના અધિકારીઓએ તપાસના હેતુ માટે માટી સાથે તે જમ્મ કર્યું હતું. તેણે એ પણ

નકાર્યું છે કે આરોપીએ પોપટી રંગનો શર્ટ અને કોફી રંગનો પેન્ટ પહેર્યો હતો જે પંચોની હાજરીમાં જમ કરવામાં આવ્યો હતો. તેણે એ પણ નકાર્યું છે કે ત્યારબાદ પોલીસે પંચોએ ડિક્ટેટ કર્યા મુજબ પંચનામું લખ્યું હતું અથવા ત્યારબાદ પંચો અને પોલીસે સહીઓ કરી હતી. તેણે નકાર્યું છે કે કોર્ટમાં રજૂ કરવામાં આવેલ મુદ્દામાલ-લાકડાનો બ્લોક આરોપી દ્વારા પંચો સમક્ષ બહાર કાઢવામાં આવ્યો હતો અને બતાવવામાં આવ્યો હતો અને પોલીસે પંચોની હાજરીમાં આરોપીની ધરપકડ કરી હતી અને લાકડાનો બ્લોક જમ કર્યો હતો તે હકીકત હોવા છતાં, તે આરોપીને બચાવવા માટે ખોટી જુબાની આપી રહ્યો હતો.

૧૪.૫ આરોપીના વિદ્વાન એડવોકેટ દ્વારા આ સાક્ષીની ઉલટતપાસ કરવામાં આવી નહોતી.

૧૫. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૮, કૃષ્ણકુમાર ગુલાબભાઈ ચૌધરી આરોપીની ધરપકડ અને મુદ્દામાલની રિકવરી માટેના અન્ય પંચ સાક્ષી છે. તેમની મુખ્ય જુબાનીમાં આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે ૨૩ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ તેમને સોનગઢ પોલીસ દ્વારા પોલીસ સ્ટેશનમાં પંચ તરીકે બોલાવવામાં આવ્યા હતા. પોલીસે ત્યાં બે પંચનામા તૈયાર કર્યા હતા. તેના પર સહી કરવા કહેતા તેમણે સહી કરી હતી. તે આ સિવાય બીજું કંઈ જાણતા નહોતા. તેમણે પંચનામા પર તેમની સહી ઓળખી કાઢી છે. કોર્ટમાં હાજર આરોપી પોલીસ કસ્ટડીમાં હતો પરંતુ તેમણે તેના પર સહીઓ કરી હતી.

૧૫.૧ આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે એ વાત સાચી નથી કે આરોપીએ પંચો સમક્ષ કંઈક બહાર કાઢવા અને બતાવવાની ઈચ્છા દર્શાવી હતી અને તેનું પ્રાથમિક પંચનામું થયા પછી, આરોપી તેમને કોઈ જગ્યાએ લઈ ગયો હતો અને ત્યાંથી તેણે તે દિવસે કોર્ટમાં રજૂ કરવામાં આવેલ મુદ્દામાલ લાકડાનો બ્લોક લીધો હતો. આ સાક્ષીએ એમ પણ જણાવ્યું કે એવું બન્યું નહોતું કે પોલીસે તેમની હાજરીમાં આરોપીની ધરપકડ કરી હોય અથવા આરોપીએ પંચો સમક્ષ કોઈ મુદ્દામાલ કાઢીને આપ્યો હોય. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું કે તેઓ બીજું કંઈ જાણતા નથી.

૧૫.૨ આ સાક્ષીને પણ હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા, અને વિદ્વાન એપીપી દ્વારા ઉલટતપાસ કરવાની પરવાનગી આપવામાં આવી હતી.

૧૫.૩ વિદ્વાન એપીપી દ્વારા ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ નકાર્યું છે કે ૨૩ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ સોનગઢ પોલીસે પંચમાં પ્રથમ બોલાવ્યા હતા કારણ કે કોર્ટમાં હાજર આરોપીની ધરપકડ કરવાની હતી. આ સાક્ષીએ નકાર્યું છે કે આરોપી રમેશ રુમસી પોલીસ સમક્ષ હાજર હતો. આ સાક્ષીએ નકાર્યું છે કે પંચો સમક્ષ તેની શારીરિક સ્થિતિનું પંચનામું કર્યા પછી પોલીસે ગુનાના કેસમાં તેની ધરપકડ કરી હતી. આ સાક્ષીએ એ પણ નકાર્યું છે કે પંચનામું, આંક ૨૪ પંચોએ ડિક્ટેટ કર્યા મુજબ પોલીસે લખ્યું હતું.

૧૫.૪ આ સાક્ષીએ નકાર્યું છે કે પોલીસે પંચનામું આંક ૨૫ કરવા માટે પંચોને ફરીથી બોલાવ્યા હતા. આ સાક્ષીએ નકાર્યું છે કે આરોપી રમેશ રુમસી પોલીસ

સમક્ષ હાજર હતો અથવા તેણે સ્વેચ્છાએ કંઈક બહાર કાઢવા અને બતાવવા માટે જણાવ્યું હતું. તેણે એમ પણ નકાર્યું છે કે પોલીસે પ્રાથમિક પંચનામું કર્યું હતું. તેણે એ પણ નકાર્યું છે કે ત્યારબાદ, આરોપી પોલીસ અને પંચોને સરકારી વાહનમાં મંડલ અને અગાસવણ ગામ થઈને બેડી ગામે લઈ ગયો હતો અને તેમના સાસરિયાના ઘરે લઈ ગયો હતો, જ્યાં આરોપીએ ચોખાના પોટલા પાછળથી લાકડાનો બ્લોક કાઢીને રજૂ કર્યો હતો. તેણે એ પણ નકાર્યું છે કે ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરીના અધિકારીઓ હાજર હોવાથી, તેઓએ તપાસના હેતુ માટે લાકડાનો બ્લોક જમ કર્યો હતો. તેણે વધુમાં નકાર્યું છે કે ઘરની અંદર લોખંડના પલંગ નીચે લોહીના ડાઘા હતા, એફ.એસ.એલ. ના અધિકારીઓએ તપાસના હેતુ માટે માટી સાથે તે જમ કર્યું હતું. તેણે વધુમાં નકાર્યું છે કે આરોપીએ પોપટી રંગનો શર્ટ અને કોફી રંગનો પેન્ટ પહેર્યો હતો જે પંચોની હાજરીમાં જમ કરવામાં આવ્યો હતો. આ સાક્ષીએ નકાર્યું છે કે ત્યારબાદ પોલીસે પંચોએ ડિક્ટેટ કર્યા મુજબ પંચનામું લખ્યું હતું અથવા ત્યારબાદ પંચો અને પોલીસે સહીઓ કરી હતી. તેણે એ પણ નકાર્યું છે કે કોર્ટમાં રજૂ કરવામાં આવેલ મુદ્દામાલ લાકડાનો બ્લોક આરોપી દ્વારા પંચો સમક્ષ બહાર કાઢવામાં આવ્યો હતો અને બતાવવામાં આવ્યો હતો અને પોલીસે પંચોની હાજરીમાં આરોપીની ધરપકડ કરી હતી અને લાકડાનો બ્લોક જમ કર્યો હતો તે હકીકત હોવા છતાં, તે આરોપીને બચાવવા માટે ખોટી જુબાની આપી રહ્યો હતો.

૧૫.૫ આરોપીના વિદ્વાન એડવોકેટ દ્વારા આ સાક્ષીની ઉલટતપાસ કરવામાં આવી નહોતી.

૧૬. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૯, મહેન્દ્રભાઈ ઠાકોરભાઈ ચૌધરીએ તેમની મુખ્ય જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે ૨૨ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ તેઓ સોનગઢ પોલીસ સ્ટેશનમાં એ.એસ.આઈ. તરીકે ફરજ બજાવતા હતા અને પી.એસ.ઓ. નો ચાર્જ ધરાવતા હતા, અને તે સમયે તત્કાલીન પી.એસ.આઈ. શ્રી રત્નુએ તેમની સમક્ષ હાલના ગુનાની ફરિયાદ લીધી હતી અને અમને ઉક્ત ફરિયાદના આધારે ગુનો નોંધવા જણાવવામાં આવતા, ઉક્ત ફરિયાદના આધારે ગુનો નોંધ્યા બાદ વધુ તપાસ પી.એસ.આઈ. શ્રી રત્નુને સોંપવામાં આવી હતી. ઉક્ત ફરિયાદ આંક ૧૧ થી રજૂ કરવામાં આવી હતી. તેઓ બીજું કંઈ જાણતા નહોતા.

૧૬.૧ આરોપીના વિદ્વાન એડવોકેટ દ્વારા ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે તેમની પાસે ફરિયાદ અંગે કોઈ વ્યક્તિગત માહિતી નથી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે તેમણે ઉક્ત ફરિયાદ લીધી નહોતી અને તે અન્ય અધિકારી રત્નુ દ્વારા લેવામાં આવી હતી અને તેમણે માત્ર ગુનો નોંધ્યો હતો. તેમણે સ્વીકાર્યું કે તેઓ બીજું કંઈ જાણતા નથી.

૧૭. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧૦, હિંગોળદાન સુરસંગભાઈ રત્નુ, તપાસ અધિકારી છે. તેમની મુખ્ય જુબાનીમાં તેમણે જણાવ્યું છે કે ૨૨ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ તેઓ સોનગઢ પોલીસ સ્ટેશનમાં પી.એસ.આઈ. તરીકે ફરજ પર હાજર

હતા, અને રાત્રે અગિયાર વાગ્યે બેડી ખાતે રહેતા શ્રી ભીખાભાઈ મોચદાભાઈ ગામિતે જાણ કરી હતી કે જ્યારે તેમની ભત્રીજી સેવંતીબેન તેની માતાના ઘરે હાજર હતી, ત્યારે તેના પતિ રમેશ રમસીભાઈ ગામિતે તેણીની હત્યા કરી હતી અને ભાગી ગયો હતો. તેથી, તેમની સમક્ષ ફરિયાદ લખવામાં આવી હતી અને ગુનો નોંધ્યા બાદ, તેમણે પોતે આગળની તપાસનો ચાર્જ સંભાળ્યો હતો. ત્યારબાદ, ફરિયાદકર્તાએ ફરિયાદમાં સ્પષ્ટતા કરી હતી કે તેમના ભાઈ કાલિદાસના ઘરે કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનથી ફોન આવ્યો હતો કે આ કેસનો આરોપી ગુનો કર્યા બાદ કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનમાં હાજર થયો છે, જેની ખરાઈ પી.એસ.ઓ. ને ફોન કરીને કરવામાં આવી હતી. તેઓ સ્ટાફના સભ્યો સાથે ઘટના સ્થળે જવા રવાના થયા હતા. ત્યાં પહોંચ્યા બાદ તપાસ કરતા સેવંતીબેનનું શબ તેના ઘરે પલંગ પર લોહીલુહાણ હાલતમાં પડેલું હતું. રાત્રે અજવાળાના અભાવે વિગતવાર પંચનામું કરવાનું શક્ય ન હોવાથી પંચનામું કરવાનું બીજા દિવસની સવાર સુધી મુલતવી રાખવામાં આવ્યું હતું. ત્યાં પોલીસ સ્ટાફના બે માણસોને રાખીને અને વધુ પૂછપરછ કરીને તેઓ પોલીસ સ્ટેશને પાછા આવ્યા હતા. ત્યારબાદ, બીજા દિવસે, એટલે કે ૨૩ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ, બેડી ગામે જઈને શબનું ઈન્કવેસ્ટ-પંચનામું કરવામાં આવેલ. ઘટના સ્થળનું પંચનામું પણ સ્થળ પરથી કરવામાં આવેલ. ત્યારબાદ શબને પોસ્ટમોર્ટમ માટે સોનગઢ પોલીસ સ્ટેશનની સરકારી હોસ્પિટલમાં મોકલવામાં આવ્યું હતું અને પોસ્ટમોર્ટમ બાદ શબ તેના સંબંધીઓને સોંપવામાં આવ્યું હતું.

ઘટના સ્થળે હાજર મૃતકની માતા, તેના પિતાના ભાઈ અને મૃતકના પિતરાઈ ભાઈ – જેમ્સ અને પડોશીઓના નિવેદનો લેવામાં આવ્યા હતા જેમાં તેઓએ બધાએ જણાવ્યું હતું કે આ સેવંતીબેનના લગ્ન વ્યારા તાલુકાના બેડકુવા દૂર ખાતે રહેતા રમેશભાઈ રુમસીભાઈ ગામિત સાથે થયા હતા અને દંપતીને એક પુત્ર અને એક પુત્રી હતા. આ સેવંતીબેન વ્યારા ખાતે મજૂરીકામ માટે જતી હતી અને પંચપીપળા ગામના રતનભાઈ ઉર્ફે કાળુભાઈ સાથે કંઈક પ્રેમસંબંધ ધરાવતી હતી અને તેની સાથે બે વાર ભાગી ગઈ હતી. સંબંધીઓ અને આગેવાનોની સમજાવટથી તેણીને તેના સાસરે પાછી મોકલવામાં આવી હતી અને પતિ-પત્ની બંને સારી રીતે રહેતા હતા. આશરે છેલ્લા દોઢ મહિનાથી સેવંતીબેન તેના પિયર એટલે કે બેડી ગામે રહેતી હતી. ઘટનાના એક અઠવાડિયા પહેલાથી તેણી ફરીથી તેના પ્રેમી રતનભાઈ સાથે ક્યાંક જતી રહી હતી અને ૨૧ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ તેણી તેના પિયરે બેડી ગામે પાછી આવી હતી. ૨૨મી તારીખે સવારે તેણી વ્યારા મજૂરીકામ માટે જાય છે તેમ કહીને ગઈ હતી અને સાંજે પાછી આવી હતી. તેનો પતિ તેને સમજાવીને પાછી લઈ જવા માટે સાંજે બેડી ગામે આવ્યો હતો. તપાસ દરમિયાન બહાર આવ્યું હતું કે તેની પત્ની સેવંતીબેન વારંવાર તેના પ્રેમી સાથે ભાગી જતી હોવાથી, તેની નારાજગી રાખીને તેના પતિએ મૃતકના કપાળના ભાગે લાકડાના બ્લોક વડે ફટકો મારી તેનું મૃત્યુ નીપજાવ્યું હતું. આ બાબતે પુરાવા નોંધાયા હોવાથી અને આરોપી પોતે જ ૨૨ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનમાં પી.એસ.ઓ. સમક્ષ હાજર થયો હોવાથી સોનગઢના

સ્ટાફના એ.એસ.આઈ. લાલજી ગણિયા અને કિશોર સર્વસિંગને કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનથી મોકલવામાં આવ્યા હતા અને આ આરોપીને આ ઘટનાની પૂછપરછ માટે લાવવામાં આવ્યો હતો. તેણે પોતે ગુનાની કબૂલાત કરી હતી અને તેની વિરુદ્ધ પૂરતા પુરાવા હોવાથી, ૨૩ ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૭ ના રોજ આ ગુનાના કેસમાં તેની ધરપકડ કરવામાં આવી હતી. તપાસમાં આરોપી વિરુદ્ધ ચાર્જશીટ દાખલ કરવા માટે પૂરતા પુરાવા મળતા, તેની વિરુદ્ધ કોર્ટમાં ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં આવી હતી.

૧૭.૧ આ સાક્ષીએ ફરિયાદકર્તા ભીખાભાઈ દ્વારા આપેલી ફરિયાદ સાબિત કરી છે અને તેમણે તેની પરની પોતાની સહી તેમજ ફરિયાદકર્તાની સહી ઓળખી કાઢી છે. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે આ કેસમાં બે પંચોની હાજરીમાં ઘટના સ્થળનું પંચનામું કરવામાં આવેલ, આરોપીનું ધરપકડ-પંચનામું પણ કરવામાં આવેલ, અને તેમણે તે સાબિત કર્યું છે. આ સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે તપાસ દરમિયાન આરોપીએ ગુનામાં વપરાયેલ લાકડાનો બ્લોક સ્વેચ્છાએ કાઢીને બતાવ્યો હતો અને તે બાબતનું પંચનામું બે પંચોની હાજરીમાં કરવામાં આવેલ અને તેમણે પંચનામું અને તેના પહેલા ભાગમાં પંચોની સહીઓ અને અંતમાં જ્યાં "મારી સમક્ષ" લખેલું છે ત્યાં તેમની સહી સાબિત કરી છે. તપાસ દરમિયાન જપ્ત કરાયેલ મુદ્દામાલ ડેસ્પેટ-નોટ સાથે એફ.એસ.એલ. માં મોકલવામાં આવ્યો હતો અને તેમણે ડેસ્પેટ નોટ સાબિત કરી છે જે તેમના રાઈટરના હસ્તાક્ષરમાં હતી અને તેમાં તેમની અને ડેપ્યુટી સુપરિન્ટેન્ડેન્ટ ઓફ પોલીસની સહીઓ છે.

એફએસએલ એ મુદ્દામાલ અંગેનો રિપોર્ટ અને સેરોલોજી રિપોર્ટ પણ મોકલ્યો હતો, જે આ સાક્ષી દ્વારા સાબિત કરવામાં આવ્યો છે. તપાસ દરમિયાન સાઈટ-ઈન્સ્પેક્શન માટે ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરીના અધિકારીઓને બોલાવવામાં આવ્યા હતા અને તેમણે આ સંદર્ભમાં રિપોર્ટ સાબિત કર્યો છે. તેમણે મુદ્દામાલ અને તે દિવસે કોર્ટમાં હાજર આરોપીને પણ ઓળખી કાઢ્યા છે.

૧૭.૨ આરોપીના વિદ્વાન એડવોકેટ દ્વારા આ સાક્ષીની ઉલટતપાસમાં, આ સાક્ષીએ નકાર્યું છે કે તેમણે ફરિયાદકર્તાની ફરિયાદ તેણે ડિક્ટેટ કર્યા મુજબ લખી નહોતી. તેમણે નકાર્યું છે કે તેમણે પોતાની ઈચ્છા અને મરજી મુજબ ફરિયાદ લખી હતી અને તેના પર ફરિયાદકર્તાની સહી મેળવી હતી. તેમણે એ પણ નકાર્યું છે કે તેમણે સાક્ષીઓના નિવેદનો પોતાની રીતે લખ્યા હતા જેથી તેમની તપાસને અનુકૂળ આવે. તેમણે નકાર્યું છે કે તેમણે તમામ પંચનામા પોતાની રીતે તૈયાર કર્યા પછી તૈયાર પંચનામા પર પંચોની સહીઓ મેળવી હતી. તેમણે એ પણ નકાર્યું છે કે આરોપીએ કથિત મુદ્દામાલ પોતે બતાવ્યો અને આપ્યો નહોતો. તેમણે એમ પણ નકાર્યું છે કે તેઓ ખોટું કહી રહ્યા હતા કે એફ.એસ.એલ. ના અધિકારીઓ સાઈટના નિરીક્ષણ માટે આવ્યા હતા. તેમણે નકાર્યું છે કે આરોપીને ગુનામાં સંડોવતા રેકૉર્ડ પર કોઈ પણ પ્રકારના પુરાવા ન હોવા છતાં તેની વિરુદ્ધ ખોટી ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં આવી છે. આ સાક્ષીએ વધુમાં નકાર્યું છે કે આરોપીએ તેમની સમક્ષ ગુનાની કબૂલાત કરી નહોતી. આ સાક્ષીએ વધુમાં નકાર્યું છે કે તેઓ ખોટી હકીકત જણાવી રહ્યા હતા કે ઘટના પછી આરોપી

કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનમાં હાજર થયો હતો અને કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશન સમક્ષ ગુનાની કબૂલાત કરી હતી. તેમણે વધુમાં નકાર્યું છે કે તેઓ એ હકીકત ખોટી જણાવી રહ્યા હતા કે આરોપીએ કાકરાપારથી ફોન કર્યો હતો.

૧૮. પક્ષકારોના વિદ્વાન કાઉન્સેલને સાંભળ્યા પછી અને રેકૉર્ડ પરની સામગ્રી વાંચ્યા પછી, અમને જણાયું કે આ કેસમાં વિદ્વાન સેશન્સ જજે અલગ પોલીસ સ્ટેશનના પોલીસ અધિકારી સમક્ષ કરવામાં આવેલી આરોપી વ્યક્તિની કબૂલાત પર આધાર રાખ્યો છે. અગાઉ નિર્દેશ કર્યા મુજબ, ફરિયાદપક્ષના જણાવ્યા અનુસાર, આરોપીએ પહેલા કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશને જઈને ઉક્ત પોલીસ સ્ટેશનના ઈન-ચાર્જ અધિકારી સમક્ષ મૌખિક કબૂલાત કરી હતી કે તેણે તેની પત્નીની હત્યા કરી છે. ત્યારબાદ, ઉક્ત કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનના ટેલિફોન પરથી, તેણે કથિત રીતે મૃતકના પિતરાઈ ભાઈ જેમ્સને ટેલિફોન કર્યો હતો, અને પૂછપરછ કરી હતી કે તેની પત્ની હજુ જીવતી છે કે કેમ. જ્યારે જેમ્સે પુષ્ટિ કરી કે મૃતકનું મૃત્યુ થઈ ચૂક્યું છે, ત્યારે કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનના ઈન-ચાર્જ અધિકારીએ મૃતકના કાકાને ટેલિફોન કરીને મૃતકની હત્યાની ઘટના સાચી છે કે કેમ તેની પૂછપરછ કરી અને આવી હકીકતની પુષ્ટિ થયા પછી, ફરિયાદપક્ષના જણાવ્યા અનુસાર, તપાસ અધિકારી કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશન ગયા અને આરોપીની ધરપકડ કરી.

૧૯. અધનૂ નાગેસિયા વિરુદ્ધ બિહાર રાજ્ય, એઆઈઆર ૧૯૬૬ એસસી ૧૧૯ ના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટે નિર્દેશ કર્યા મુજબ, કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશનના પોલીસ

અધિકારી સમક્ષ આરોપી વ્યક્તિ દ્વારા કથિત રીતે કરવામાં આવેલી આવી કબૂલાત પુરાવામાં ગ્રાહ્ય હોઈ શકે નહીં, ભલે કબૂલાત કરતી વખતે તેની ધરપકડ કરવામાં આવી ન હોય કે તેની વિરુદ્ધ કોઈ તપાસ શરૂ કરવામાં આવી ન હોય. ઉપરોક્ત કેસમાં પેરાગ્રાફ ૯ થી ૨૦ માં સુપ્રીમ કોર્ટના નીચેના અવલોકનો સુસંગત છે અને નીચે ટાંકવામાં આવ્યા છે:—

""૯. એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૨૫ એ આરોપી દ્વારા કરવામાં આવેલી કબૂલાત સાથે સંબંધિત કાયદાની જોગવાઈઓ પૈકીની એક છે. કબૂલાતને લગતો કાયદો સામાન્ય રીતે એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૨૪ થી ૩૦ અને ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૮૯૮ ની કલમ ૧૬૨ અને ૧૬૪ માં જોવા મળે છે. એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૧૭ થી ૩૧ "Admissions" (સ્વીકૃતિ) શીર્ષક હેઠળ જોવા મળે છે. કબૂલાત એ એડમિશનનો એક પ્રકાર છે, અને કલમ ૨૪ થી ૩૦ માં તેની ચર્ચા કરવામાં આવી છે. કબૂલાત અથવા એડમિશન તેના કરનાર વિરુદ્ધ પુરાવો છે, સિવાય કે તેની ગ્રાહ્યતા કાયદાની કોઈ જોગવાઈ દ્વારા બાકાત રાખવામાં આવી હોય. કલમ ૨૪ ચોક્કસ પ્રલોભનો, ધમકીઓ અને વચનો દ્વારા કરવામાં આવેલી કબૂલાતને બાકાત રાખે છે. કલમ ૨૫ જોગવાઈ કરે છે:

"પોલીસ અધિકારી સમક્ષ કરવામાં આવેલી કોઈ પણ કબૂલાત ગુનાના આરોપી વ્યક્તિ વિરુદ્ધ સાબિત કરી શકાશે નહીં". કલમ ૨૫ ની શરતો અનિવાર્ય છે. પોલીસ અધિકારી સમક્ષ કોઈપણ સંજોગોમાં કરવામાં આવેલી કબૂલાત આરોપી વિરુદ્ધ પુરાવામાં ગ્રાહ્ય નથી. તે જ્યારે તે મુક્ત હતો અને પોલીસ કસ્ટડીમાં ન હતો ત્યારે કરવામાં આવેલી કબૂલાત તેમજ કોઈપણ તપાસ શરૂ થાય તે પહેલાં કરવામાં આવેલી કબૂલાતને આવરી લે છે. "ગુનાનો આરોપી" શબ્દ પ્રયોગ ટ્રાયલ વખતે ગુનાના આરોપી વ્યક્તિને આવરી લે છે, ભલે તે વ્યક્તિ જ્યારે તેણે કબૂલાત કરી ત્યારે ગુનાનો આરોપી હતો કે નહીં. કલમ ૨૬ પોલીસ અધિકારીની કસ્ટડીમાં હોય ત્યારે કોઈપણ વ્યક્તિ દ્વારા કરવામાં આવેલી કબૂલાતની સાબિતી સામે પ્રતિબંધ મૂકે છે, સિવાય કે તે મેજિસ્ટ્રેટની તાત્કાલિક હાજરીમાં કરવામાં આવી હોય. કલમ ૨૬ દ્વારા લાદવામાં આવેલ આંશિક પ્રતિબંધ પોલીસ અધિકારી સિવાયની વ્યક્તિ સમક્ષ કરવામાં આવેલી કબૂલાત સાથે સંબંધિત છે. કલમ ૨૬ એ કલમ ૨૫ દ્વારા પોલીસ અધિકારી સમક્ષની કબૂલાત પર લાદવામાં આવેલા સંપૂર્ણ

પ્રતિબંધને મર્યાદિત કરતી નથી. કલમ ૨૭ એ પરંતુકના સ્વરૂપમાં છે, અને કલમ ૨૪, ૨૫ અને ૨૬ દ્વારા લાદવામાં આવેલા પ્રતિબંધને આંશિક રીતે ઉઠાવે છે. તે જોગવાઈ કરે છે કે જ્યારે પોલીસ અધિકારીની કસ્ટડીમાં રહેલી ગુનાની આરોપી વ્યક્તિ પાસેથી મળેલી માહિતીના પરિણામે કોઈ હકીકત શોધાયા હોવાનું જણાવવામાં આવે, ત્યારે આવી માહિતીમાંની જેટલી વિગત, પછી તે કબૂલાત હોય કે ન હોય, શોધાયેલી હકીકત સાથે સ્પષ્ટપણે સંબંધિત હોય, તે સાબિત કરી શકાય છે. ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૧૬૨ તપાસ હેઠળના ગુનાના સંબંધમાં કોઈપણ પૂછપરછ અથવા ટ્રાયલ વખતે કોઈપણ હેતુ માટે તપાસ દરમિયાન કોઈપણ વ્યક્તિ દ્વારા પોલીસ અધિકારીને આપવામાં આવેલા કોઈપણ નિવેદનના ઉપયોગની મનાઈ કરે છે, સિવાય કે પરંતુકમાં ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હોય અને પેટા-કલમ (૨) હેઠળ આવતા કેસોમાં હોય, અને તે ખાસ જોગવાઈ કરે છે કે તેમાં રહેલી કોઈપણ બાબત એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૨૭ ની જોગવાઈઓને અસર કરશે નહીં. કલમ ૧૬૨ ના શબ્દો તપાસ દરમિયાન પોલીસ અધિકારી

સમક્ષ કરવામાં આવેલી કબૂલાતને સમાવવા માટે પૂરતા વ્યાપક છે. તપાસ દરમિયાન કરવામાં આવેલ નિવેદન અથવા કબૂલાત મેજિસ્ટ્રેટ દ્વારા ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૧૬૪ હેઠળ કલમ દ્વારા લાદવામાં આવેલા રક્ષણોને આધીન રેકૉર્ડ કરી શકાય છે. આમ, એવિંડન્સ એક્ટની કલમ ૨૭ માં જોગવાઈ કર્યા સિવાય, આરોપી દ્વારા પોલીસ અધિકારીને કરવામાં આવેલી કબૂલાત એવિંડન્સ એક્ટની કલમ ૨૫ હેઠળ સંપૂર્ણપણે સુરક્ષિત છે, અને જો તે તપાસ દરમિયાન કરવામાં આવી હોય, તો તે ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૧૬૨ દ્વારા પણ સુરક્ષિત છે, અને પોલીસ અધિકારીની કસ્ટડીમાં હોય ત્યારે તેના દ્વારા અન્ય કોઈ વ્યક્તિ સમક્ષ કરવામાં આવેલી કબૂલાત કલમ ૨૬ દ્વારા સુરક્ષિત છે, સિવાય કે તે મેજિસ્ટ્રેટની તાત્કાલિક હાજરીમાં કરવામાં આવી હોય. આ જોગવાઈઓ એવા મત પર આધારિત જણાય છે કે આરોપી દ્વારા પોલીસ અધિકારીને કરવામાં આવેલી કબૂલાત અથવા તે પોલીસ અધિકારીની કસ્ટડીમાં હોય ત્યારે કરવામાં આવેલી કબૂલાત પર ભરોસો કરી શકાય નહીં, અને તેનો ઉપયોગ તેની વિરુદ્ધ

પુરાવામાં થવો જોઈએ નહીં. તેઓ જાહેર નીતિના આધારો પર આધારિત છે અને તેમને સંપૂર્ણ અસર આપવી જોઈએ.

૧૦. ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૧૫૪ પ્રથમ માહિતી રેકૉર્ડ કરવાની જોગવાઈ કરે છે. માહિતી રિપોર્ટ પોતે જ કોઈ નક્કર પુરાવો નથી. જો માહિતી આપનારને સાક્ષી તરીકે બોલાવવામાં આવે તો તેનો ઉપયોગ એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૧૫૭ હેઠળ માહિતી આપનારને સમર્થન આપવા અથવા એક્ટની કલમ ૧૪૫ હેઠળ તેનો વિરોધ કરવા માટે થઈ શકે છે. જો પ્રથમ માહિતી આરોપી દ્વારા પોતે આપવામાં આવી હોય, તો તેના દ્વારા માહિતી આપવાની હકીકત એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૮ હેઠળ તેના આચરણના પુરાવા તરીકે તેની વિરુદ્ધ ગ્રાહ્ય છે. જો માહિતી બિન-કબૂલાત નિવેદન હોય, તો તે એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૨૧ હેઠળ એડમિશન તરીકે આરોપી વિરુદ્ધ ગ્રાહ્ય છે અને સુસંગત છે, જુઓ ફક્લી વિરુદ્ધ મધ્ય પ્રદેશ રાજ્ય, ક્રિ. અપીલ નં. ૨૧૦/૧૯૬૩, તારીખ ૨૪-૧-૧૯૬૪: (AIR ૧૯૬૪ SC ૧૮૫૦), નિસાર અલી વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય, (S) AIR ૧૯૫૭ SC

૩૬૬ અને દલ સિંઘ વિરુદ્ધ કિંગ એમ્પરર, ૪૪ *Ind App*
૧૩૭: (*AIR* ૧૯૧૭ *PC* ૨૫) ની સમજૂતી આપતા.
પરંતુ પોલીસ અધિકારીને આપેલી કબૂલાતરૂપી પ્રથમ
માહિતી રિપોર્ટનો ઉપયોગ એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૨૫
ને ધ્યાનમાં રાખીને આરોપી વિરુદ્ધ થઈ શકતો નથી.

૧૧. ઇન્ડિયન એવિડન્સ એક્ટ "કબૂલાત"ને વ્યાખ્યાયિત
કરતું નથી. લાંબા સમય સુધી, ભારતની અદાલતોએ
સ્ટીફન્સ ડાયજેસ્ટ ઓફ ધ લો ઓફ એવિડન્સની કલમ
૨૨ માં આપેલી "કબૂલાત" ની વ્યાખ્યા અપનાવી હતી.
તે વ્યાખ્યા મુજબ કબૂલાત એ ગુનાનો આરોપ ધરાવતી
વ્યક્તિ દ્વારા કોઈપણ સમયે કરવામાં આવેલી એડમિશન
છે, જે જણાવે છે અથવા અનુમાન સૂચવે છે કે તેણે તે
ગુનો કર્યો છે. આ વ્યાખ્યાનો પકાલા નારાયણસ્વામી
વિરુદ્ધ એમ્પરર, ૬૬ *Ind App* ૬૬ *p.* ૮૧: (*AIR*
૧૯૩૯ *PC* ૪૭ *p.* ૫૨) માં જ્યુડિશિયલ કમિટી દ્વારા
અસ્વીકાર કરવામાં આવ્યો હતો. લોર્ડ એટકિને અવલોકન
કર્યું:

".....કોઈપણ નિવેદન જેમાં પોતાને દોષમુક્ત
કરતી બાબત હોય તે કબૂલાત બની શકે નહીં,

જો દોષમુક્ત કરતું નિવેદન એવી કોઈ હકીકતનું હોય જે સાચું હોય તો કબૂલાત કરાયેલા કથિત ગુનાને નકારે છે. વધુમાં, કબૂલાતમાં કાં તો ગુનાનો સ્પષ્ટ શબ્દોમાં સ્વીકાર હોવો જોઈએ, અથવા ઓછામાં ઓછું ગુનાનું ગઠન કરતી મોટાભાગની તમામ હકીકતોનો સ્વીકાર હોવો જોઈએ. ગંભીર રીતે ફસાવતી હકીકતનો સ્વીકાર, નિશ્ચિતપણે ફસાવતી હકીકત પણ, તે પોતે જ કબૂલાત નથી, ઉદાહરણ તરીકે, એવો સ્વીકાર કે આરોપી તે છરી અથવા રિવોલ્વરનો માલિક છે અને તાજેતરમાં તેનો કબજો ધરાવતો હતો જેનાથી મૃત્યુ નીપજ્યું છે અને અન્ય કોઈ વ્યક્તિના કબજા અંગે કોઈ સમજૂતી નથી."

આ અવલોકનોને પલવિન્ડર કૌર વિરુદ્ધ પંજાબ રાજ્ય (૧), ૧૯૫૩ *SCR* ૯૪ *p.* ૧૦૪; (*AIR* ૧૯૫૨ *SC* ૩૫૪ *p.* ૩૫૭) માં આ અદાલતની મંજૂરી મળી હતી. ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય વિરુદ્ધ દેવમન ઉપાધ્યાય, (૧૯૬૧) ૧ એસસીઆર ૧૪ *p.* ૨૧: (*AIR* ૧૯૬૦ *SC* ૧૧૨૫ *pp.* ૧૧૨૮-૧૧૨૯) માં શાહ, જે., એ

કબૂલાતને એવી વ્યક્તિ દ્વારા કરવામાં આવેલા નિવેદન તરીકે ઓળખાવ્યું હતું જે જણાવે છે અથવા અનુમાન સૂચવે છે કે તેણે ગુનો કર્યો છે.

૧૨. ટૂંકમાં કહીએ તો, કબૂલાતને ગુનાના આરોપી વ્યક્તિ દ્વારા ગુનાના સ્વીકાર તરીકે વ્યાખ્યાયિત કરી શકાય છે. નિવેદન જેમાં પોતાને દોષમુક્ત કરતી બાબત હોય તે કબૂલાત બની શકે નહીં, જો દોષમુક્ત કરતું નિવેદન એવી કોઈ હકીકતનું હોય જે, જો સાચું હોય તો, કબૂલાત કરાયેલા કથિત ગુનાને નકારે છે. જો આરોપીના એડમિશનનો તેની વિરુદ્ધ ઉપયોગ કરવાનો હોય, તો તે આખું પુરાવામાં રજૂ કરવું જોઈએ અને જો એડમિશનનો એક ભાગ દોષમુક્ત કરતો હોય અને બીજો ભાગ ફસાવતો હોય, તો ફરિયાદપક્ષ માત્ર ફસાવતા ભાગનો પુરાવામાં ઉપયોગ કરવા માટે સ્વતંત્ર નથી. જુઓ હનુમંત ગોવિંદ વિરુદ્ધ એમ.પી. રાજ્ય, ૧૯૫૨ SCR ૧૦૯૧ p. ૧૧૧૧: (AIR ૧૯૫૨ SC ૩૪૩ p. ૩૫૦) અને ૧૯૫૩ SCR ૯૪: (AIR ૧૯૫૨ SC ૩૫૪). આરોપી એવો આગ્રહ રાખવા માટે હકદાર છે કે દોષમુક્ત કરતા ભાગ સહિત આખું એડમિશન પુરાવામાં રજૂ કરવું જોઈએ. પરંતુ

આ સિદ્ધાંત આરોપીને ત્યાં કોઈ મદદરૂપ નથી જ્યાં તેના નિવેદનનો કોઈ ભાગ પોતાને દોષમુક્ત કરતો નથી; અને ફરિયાદપક્ષ આરોપી વિરુદ્ધ આખું નિવેદન વાપરવા ઈચ્છે છે.

૧૩. હવે, કબૂલાત અનેક ભાગોની બનેલી હોઈ શકે છે અને તે માત્ર ગુનાના વાસ્તવિક અમલને જ નહીં પરંતુ હેતુ, તૈયારી, તક, ઉશ્કેરણી, વપરાયેલા હથિયારો, ઈરાદો, હથિયાર છુપાવવા અને આરોપીના પછીના આચરણને પણ જાહેર કરી શકે છે. જો કબૂલાત દૂષિત હોય તો તે દૂષણ તેના દરેક ભાગ સાથે જોડાયેલું રહે છે. એક ભાગને અલગ કરીને તેને બિન-કબૂલાત નિવેદન તરીકે પુરાવામાં સ્વીકારવો કાયદામાં માન્ય નથી. દરેક ભાગ કોઈ ફસાવતી હકીકત જાહેર કરે છે, એટલે કે, એવી હકીકત જે પોતે અથવા અન્ય સ્વીકૃત અથવા સાબિત હકીકતો સાથે એવું અનુમાન સૂચવે છે કે આરોપીએ ગુનો કર્યો છે, અને જોકે દરેક ભાગ એકલો લેતા કબૂલાત ન બની શકે, પરંતુ તેમાંથી દરેક કબૂલાતરૂપી નિવેદનનો ભાગ હોવાથી કબૂલાતનું લક્ષણ ધરાવે છે. જો નિવેદનમાં ગુનાનો સ્વીકાર હોય, તો માત્ર તે સ્વીકાર જ નહીં પરંતુ

નિવેદનમાં રહેલી ફસાવતી હકીકતનો દરેક અન્ય સ્વીકાર
પણ કબૂલાતનો ભાગ છે.

૧૪. જો કબૂલાતની સાબિતી એવિડન્સ એક્ટની કલમ
૨૪, ૨૫ અને ૨૬ જેવી કાયદાની કોઈ જોગવાઈ દ્વારા
બાકાત રાખવામાં આવી હોય, તો ગૌણ ફસાવતી
હકીકતોના એડમિશન સહિત આખું કબૂલાતરૂપી નિવેદન
તેના તમામ ભાગોમાં બાકાત રાખવું આવશ્યક છે, સિવાય
કે તેની સાબિતી એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૨૭ જેવી અન્ય
કોઈ કલમ દ્વારા માન્ય હોય. જો કબૂલાતરૂપી નિવેદનમાં
ફસાવતી હકીકતોના એડમિશનની સાબિતી માન્ય
રાખવામાં આવે તો કલમ ૨૪, ૨૫ અને ૨૬ માં બહુ ઓછું
તત્વ અને વિષયવસ્તુ બાકી રહેશે.

૧૫. ક્યારેક, નિવેદનમાં એક વાક્ય પોતે કબૂલાત ન પણ
હોય. ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૦૪-એ
હેઠળના આરોપીના કેસનો વિચાર કરો અને તેણે પોલીસ
અધિકારીને આપેલું નિવેદન કે "હું દારૂ પીધેલો હતો: હું
કલાકના ૮૦ માઈલની ઝડપે કાર ચલાવી રહ્યો હતો. હું
૮૦ યાર્ડના અંતરે રોડ પર A ને જોઈ શકતો હતો; મેં હોર્ન
વગાડ્યો નહોતો: મેં કાર રોકવાનો કોઈ પ્રયાસ કર્યો

નહોતો; કારે *A* ને પછાડી દીધો". આ નિવેદનનું કોઈ એક વાક્ય કબૂલાત નથી; પરંતુ નિવેદનને આખું વાંચતા તે ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૦૪-એ હેઠળના ગુનાની કબૂલાત સમાન છે, અને દરેક વાક્યને અલગથી બિન-કબૂલાત નિવેદન તરીકે પુરાવામાં સ્વીકારવું માન્ય રહેશે નહીં. ફરીથી, એવો કેસ લો જ્યાં નિવેદનમાં એક જ વાક્ય ગુનાનો સ્વીકાર સમાન હોય. *A* કહે છે "મેં *B* ને ટાંગી (કુહાડી જેવું હથિયાર) થી માર્યો અને તેને ઈજા પહોંચાડી". ઈજાના પરિણામે *B* નું મૃત્યુ થયું. *A* એ ગુનો કર્યો છે અને તે ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની વિવિધ કલમો હેઠળ આરોપપાત્ર છે. સિવાય કે તે તેનો કેસ માન્ય અપવાદોમાંથી કોઈ એકમાં લાવે, તેનું નિવેદન ગુનાના સ્વીકાર સમાન છે, પરંતુ નિવેદનના અન્ય ભાગો જેવા કે હેતુ, તૈયારી, ઉશ્કેરણીનો અભાવ, હથિયાર છુપાવવા અને પછીનું આચરણ, આ તમામ ગુનાની ગંભીરતા અને આરોપીના ઈરાદા અને જ્ઞાન પર પ્રકાશ પાડે છે, અને સ્વ-બચાવનો અધિકાર, અકસ્માત અને અન્ય સંભવિત બચાવને નકારે છે. કબૂલાતરૂપી નિવેદનમાં રહેલો

ફસાવતી હકીકતનો દરેક અને તમામ સ્વીકાર કબૂલાતનો ભાગ છે.

૧૬. જો કબૂલાત એવિડન્સ એક્ટની કલમ રજ દ્વારા પરિકલ્પિત પ્રલોભન, ધમકી કે વચનને કારણે થઈ હોય, તો આખી કબૂલાત કલમ રજ દ્વારા બાકાત છે. માત્ર ગુનાના સ્વીકારની જ નહીં પરંતુ હેતુ, તૈયારી અને પછીના આચરણ જેવી દરેક અન્ય ફસાવતી હકીકતની સાબિતી પણ કલમ રજ દ્વારા બાકાત છે. એવું માનવું કે અન્ય ફસાવતી હકીકતોની સાબિતી પર કલમ રજ નો પ્રતિબંધ નથી, તે કલમની વ્યવહારિક ઉપયોગીતા અને વિષયવસ્તુ છીનવી લેવા સમાન છે. એવું સૂચન કરવામાં આવી શકે છે કે કલમ રજ નો પ્રતિબંધ અન્ય એડમિશન પર લાગુ પડતો નથી, પરંતુ પુરાવામાં ગ્રાહ્ય હોવા છતાં, તેઓનું કોઈ વજન નથી, કારણ કે તેઓ પ્રલોભન, ધમકી કે વચનને કારણે થયા હતા. આ સૂચન મુજબ, અન્ય એડમિશન સુસંગત છે પણ તેનું કોઈ મૂલ્ય નથી. પરંતુ અમે માનીએ છીએ કે કલમ રજ ના સીધા અર્થઘટન પર, કબૂલાતરૂપી નિવેદનમાં રહેલી ફસાવતી હકીકતોના તમામ એડમિશનની સાબિતી કલમ દ્વારા બાકાત છે.

તેવી જ રીતે, કલમ ૨૫ અને ૨૬ આરોપી દ્વારા પોલીસ અધિકારીને અથવા તે પોલીસ અધિકારીની કસ્ટડીમાં હોય ત્યારે કરેલા ગુનાના સ્વીકારની સાબિતી પર જ નહીં પરંતુ ગુના સાથે સંબંધિત તમામ ફસાવતી હકીકતોના કબૂલાતરૂપી નિવેદનમાં રહેલા એડમિશન પર પણ પ્રતિબંધ મૂકે છે.

૧૭. થોડું ચિંતન બતાવશે કે કલમ ૨૪ થી ૩૦ માં "કબૂલાત" શબ્દપ્રયોગ આખા કબૂલાતરૂપી નિવેદનનો સંદર્ભ આપે છે જેમાં માત્ર ગુનાનો સ્વીકાર જ નહીં પરંતુ ગુના સાથે સંબંધિત ફસાવતી હકીકતોના તમામ અન્ય એડમિશનનો પણ સમાવેશ થાય છે. કલમ ૨૭ માહિતીના પરિણામે શોધાયેલી હકીકત સાથે સ્પષ્ટપણે સંબંધિત હોય તેટલી માહિતીની બાબતમાં કલમ ૨૪, ૨૫ અને ૨૬ દ્વારા લાદવામાં આવેલા પ્રતિબંધને આંશિક રીતે ઉઠાવે છે, પછી તે કબૂલાત હોય કે ન હોય, જો કલમની અન્ય શરતો સંતોષાય તો. કલમ ૨૭ સ્પષ્ટપણે પરિકલ્પના કરે છે કે શોધ તરફ દોરી જતી માહિતી આરોપીની કબૂલાતનો ભાગ હોઈ શકે છે અને આમ કલમ ૨૪, ૨૫ અને ૨૬ ના કાર્યક્ષેત્રમાં આવે છે. કલમ ૨૭

આમ બતાવે છે કે ગુનાનો સ્વીકાર કરતું કબૂલાતરૂપી નિવેદન કબૂલાતના ભાગ તરીકે વધારાની માહિતી ધરાવી શકે છે. ફરીથી, કલમ ૩૦ કોર્ટને સહ-આરોપી વિરુદ્ધ અન્ય આરોપીની એવી કબૂલાત ધ્યાનમાં લેવાની પરવાનગી આપે છે જે માત્ર તેને જ નહીં પરંતુ અન્ય સહ-આરોપીને પણ અસર કરતી હોય. કલમ ૩૦ આમ બતાવે છે કે અન્ય વ્યક્તિઓને અસર કરતી બાબતો કબૂલાતનો ભાગ બની શકે છે.

૧૮. જો પ્રથમ માહિતી રિપોર્ટ આરોપી દ્વારા પોલીસ અધિકારીને આપવામાં આવ્યો હોય અને તે કબૂલાતરૂપી નિવેદન સમાન હોય, તો કબૂલાતની સાબિતી કલમ ૨૫ દ્વારા પ્રતિબંધિત છે. કબૂલાતમાં માત્ર ગુનાનો સ્વીકાર જ નહીં પરંતુ કબૂલાતરૂપી નિવેદનમાં રહેલા ગુના સાથે સંબંધિત ફસાવતી હકીકતોના તમામ અન્ય એડમિશનનો પણ સમાવેશ થાય છે. કબૂલાતરૂપી નિવેદનનો કોઈ ભાગ પુરાવામાં ગ્રાહ્ય નથી સિવાય કે કલમ ૨૫ નો પ્રતિબંધ કલમ ૨૭ દ્વારા ઉઠાવવામાં આવ્યો હોય.

૧૯. કલમ ૨૭ સિવાય, આરોપી દ્વારા આપવામાં આવેલ કબૂલાતરૂપી પ્રથમ માહિતી રિપોર્ટ તેની વિરુદ્ધ પુરાવામાં

ગ્રાહ્ય છે કે કેમ તે પ્રશ્ન પર આ અદાલત અથવા પ્રિવી કાઉન્સિલના કોઈ નિર્ણય પર અમારું ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું નથી. આ મુદ્દા પર હાઈકોર્ટના નિર્ણયો ખૂબ જ વિરોધાભાસી છે. તેમાં કબૂલાતના સંપૂર્ણ બહિષ્કારથી લઈને વાસ્તવિક ગુના સિવાયની ફસાવતી હકીકતોના તમામ એડમિશનના સંપૂર્ણ સમાવેશ સુધીના તમામ મંતવ્યો છે. હરજી વિરુદ્ધ એમ્પરર, *AIR ૧૯૧૮ Lah ૬૯* અને નૂર મુહમ્મદ વિરુદ્ધ એમ્પરર, *૯૦ Ind Cas ૧૪૮ (Lah)* માં, લાહોર હાઈકોર્ટે ઠરાવ્યું હતું કે આખો કબૂલાતરૂપી પ્રથમ માહિતી રિપોર્ટ પુરાવામાં અગ્રાહ્ય હતો. એમ્પરર વિરુદ્ધ હરમન કિશા. *ILR ૫૯ Bom ૧૨૦: (AIR ૧૯૩૫ Bom ૨૬)* માં, બોમ્બે હાઈકોર્ટે ઠરાવ્યું હતું કે ગુનાની રાત્રિની ઘટનાઓ સાથે સંબંધિત આખો કબૂલાતરૂપી રિપોર્ટ કલમ ૨૫ હેઠળ આવતો હતો, અને એવું કહી શકાય નહીં કે હેતુ અને તક સાથે સંબંધિત ભાગો કબૂલાતના ભાગ નહોતા. એમ્પરર વિરુદ્ધ કોમ્મોજી બ્રાહ્મણ. *ILR ૧૯૪૦-૧૯ Pat ૩૦૧ pp. ૩૦૮, ૩૧૪: (AIR ૧૯૪૦ Pat ૧૬૩ pp. ૧૬૫, ૧૬૭)* માં, પટના હાઈકોર્ટે ઠરાવ્યું હતું કે કબૂલાતરૂપી પ્રથમ માહિતી

રિપોર્ટનો કોઈ ભાગ પુરાવામાં ગ્રાહ્ય નહોતો, આખો રિપોર્ટ એક સિંગલ જોડાયેલી વાર્તા બનાવે છે અને તેના કોઈ ભાગનો આખાના સંદર્ભ વિના કોઈ અર્થ કે મહત્વ નથી, અને નિવેદનમાંથી ભાગો કાઢવા અને તેમને સુસંગત તરીકે ગણવા તે ખોટું હશે. આ કેસને આદિ મૂલા પડાયાથી વિરુદ્ધ રાજ્ય, ૧૯૬૦ *Mad WN* પર ૮ માં અનુસરવામાં આવ્યો હતો અને કોર્ટે કબૂલાતરૂપી પ્રથમ માહિતી રિપોર્ટના માત્ર તે ભાગને માન્ય રાખ્યો હતો જે બતાવતો હતો કે તે આરોપી દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો અને તેના પર તપાસ શરૂ કરવામાં આવી હતી. રાજસ્થાન રાજ્ય વિરુદ્ધ શિવ સિંઘ, *AIR ૧૯૬૨ Raj ૩* માં, કોર્ટે ગુના પછી આરોપીના હલનચલન સાથે સંબંધિત રિપોર્ટના છેલ્લા ભાગને પુરાવામાં માન્ય રાખ્યો હતો, પરંતુ હેતુ અને તક સાથે સંબંધિત ભાગો સહિત નિવેદનના અન્ય ભાગોને બાકાત રાખ્યા હતા. લીગલ રિમેમ્બ્રન્સર વિરુદ્ધ લલિત મોહન સિંઘ રોય, *ILR ૪૯ Cal ૧૬૭*: (*AIR ૧૯૨૨ Cal ૩૪૨*) માં, કલકત્તા હાઈકોર્ટે ઘટનાની રાત્રિ પહેલાની ઘટનાઓના વર્ણનને પુરાવામાં માન્ય રાખ્યું હતું જે ગુનાનો હેતુ જાહેર કરતું હતું. આ કેસને

નાગપુર કોર્ટે ભરોવા રામદયાલ વિરુદ્ધ એમ્પરર, *AIR* ૧૯૪૧ *Nag* ૮૬ માં અનુસર્યો હતો. કરતાર સિંઘ વિરુદ્ધ રાજ્ય, *AIR* ૧૯૫૨ *Pepsu* ૯૮ માં, કોર્ટે પ્રાસ્તાવિક ભાગ અને હેતુ તેમજ તકનું વર્ણન કરતા ભાગને પુરાવામાં માન્ય રાખ્યો હતો. રામ સિંઘ વિરુદ્ધ રાજ્ય, *ILR* (૧૯૫૨) ૨ *Raj* ૯૩ માં, રાજસ્થાન હાઈકોર્ટે ઠરાવ્યું હતું કે જ્યાં આરોપીના પ્રથમ માહિતી રિપોર્ટના એવા ભાગોને અલગ કરવા શક્ય હોય કે જેમાં તેણે કબૂલાત કરી હોય, તો તે ભાગ કે જેને અલગ કરી શકાય તેને પુરાવામાં માન્ય રાખવો જોઈએ, અને આ મંતવ્ય પર, હેતુ અને પછીના આચરણ સંબંધિત રિપોર્ટના ભાગને માન્ય રાખ્યો હતો જેમાં એવું નિવેદન હતું કે આરોપીએ મૃતકને તિબારીમાં ઘાયલ અને શ્વાસ લેતી હાલતમાં છોડી દીધી હતી અને તેણીના બચવાની કોઈ આશા નહોતી અને તે તેણીને કપડાથી ઢાંકીને આવ્યો હતો. લછમન મુંડા વિરુદ્ધ બિહાર રાજ્ય, *AIR* ૧૯૬૪ *Pat* ૨૧૦ માં, પટના હાઈકોર્ટે હેતુ, તક અને ગુના પહેલા અને પછીની ઘટનાઓના આખા વર્ણન સાથે સંબંધિત પ્રથમ માહિતી રિપોર્ટના ભાગોને પુરાવામાં માન્ય રાખ્યા હતા. આ કેસને અપીલ હેઠળના

જજમેન્ટમાં અનુસરવામાં આવ્યો હતો. કેટલાક નક્કી કરાયેલા કેસોએ એવો મત લીધો હતો કે જો રિપોર્ટનો એક ભાગ ચુસ્ત કબૂલાતરૂપી ભાગથી યોગ્ય રીતે અલગ કરી શકાય તેવો હોય, તો અલગ કરી શકાય તેવા ભાગને પુરાવામાં રજૂ કરી શકાય છે. અમે વિચારીએ છીએ કે વિભાજિતતાની કસોટી (*separability test*) ગેરમાર્ગે દોરનારી છે અને આખું કબૂલાતરૂપી નિવેદન કલમ ૨૫ હેઠળ આવે છે અને કલમ ૨૭ માં જોગવાઈ કર્યા મુજબ અને આરોપીને રિપોર્ટના કર્તા તરીકે ઓળખાવતા ઔપચારિક ભાગ સિવાય, તેનો કોઈ ભાગ પુરાવામાં રજૂ કરી શકાય નહીં.

૨૦. અમે વિચારીએ છીએ, તેથી, કે અપીલકર્તાને પ્રથમ માહિતી રિપોર્ટના કર્તા તરીકે ઓળખાવતા ભાગો ૧, ૧૫ અને ૧૮ સિવાય અને કલમ ૨૭ ના કાર્યક્ષેત્રમાં આવતા ભાગો સિવાય, આખો પ્રથમ માહિતી રિપોર્ટ પુરાવામાંથી બાકાત રાખવો જોઈએ."

૨૦. એમાં કોઈ વિવાદ નથી કે આરોપી અને મૃતક એક વર્ષથી વધુ સમયથી સાથે રહેતા નહોતા. ફરિયાદપક્ષના જણાવ્યા અનુસાર, ત્યારબાદ, મૃતક આરોપીના ઘરે ગઈ હતી અને ઘટનાની તારીખના લગભગ દોઢ મહિના પહેલા,

તેણી તેના બાળકો સાથે પાછી આવી હતી. ફરિયાદપક્ષે એવો કેસ બનાવવાનો પ્રયાસ કર્યો છે કે આરોપી, ઘટનાના દિવસે, મૃતકના નિવાસસ્થાને આવ્યો હતો અને તેની સાસુએ તેને મૃતક સાથે સૌહાર્દપૂર્ણ રીતે વાત કરતા જોયો હતો પરંતુ જ્યારે તેણી પડોશીના ઘરે ગઈ હતી, ત્યાં સુધીમાં આરોપીએ મૃતકની હત્યા કરી નાખી હતી અને ભાગી ગયો હતો. આવો કેસ મૃતકની ૧૧ વર્ષની પુત્રી પ્રતિક્ષા દ્વારા પણ બનાવવાની માગ કરવામાં આવી હતી કે તેણે શાળાએથી પાછા આવ્યા પછી તેના પિતાને તેની માતા સાથે વાત કરતા જોયા હતા. જો કે, ઉલટતપાસમાં પ્રતિક્ષાએ સ્વીકાર્યું છે કે જ્યારે તે શાળાએથી પાછી આવી ત્યારે તેણે તેના પિતાને જોયા નહોતા અને ઘટનાના દિવસે તેણે તેના પિતાને જોયા નહોતા. તેથી, મૃતકની સાસુ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલ કેસ મૃતકની પુત્રી દ્વારા આપવામાં આવેલા પુરાવા સાથે સંપૂર્ણપણે વિરોધાભાસી છે. તદુપરાંત, આરોપી ૭ કિમીથી વધુના અંતરે અલગ જગ્યાએ રહેતો હોવાથી અને બસ સેવા ઉપલબ્ધ ન હોવાથી, એ વાત માનવી પણ ખૂબ મુશ્કેલ છે કે તરત જ ત્યારબાદ, તે કાકરાપાર પોલીસ સ્ટેશને ગયો અને ત્યાંથી મૃતકના પિતરાઈ ભાઈને ટેલિફોન કરીને પૂછપરછ કરી કે તેની પત્ની મરી ગઈ છે કે કેમ. એ નોંધવું યોગ્ય છે કે મૃતકની માતા અને જેમ્સ બંનેએ સ્વીકાર્યું છે કે પોલીસે ક્યારેય તેમના નિવેદનો લીધા નહોતા જોકે ફરિયાદપક્ષના જણાવ્યા અનુસાર તેઓ ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ સાક્ષીઓ હતા.

૨૧. અમે, આમ, જોઈએ છીએ કે રેકૉર્ડ પર એવું બતાવવા માટે કોઈ સચોટ પુરાવા નથી કે આરોપી ઘટનાના દિવસે તેની પત્નીને મળવા આવ્યો હતો. આમ, "છેલ્લે સાથે જોયા"ની થિયરી પણ નિષ્ફળ જાય છે. એવું જણાય છે કે લાકડાનો બ્લોક જેના દ્વારા મૃતકને તેના માથા પર મારવામાં આવ્યો હતો તે ઘટના સ્થળની નજીક ખુદી જગ્યામાં પડ્યો હતો અને આમ, એપિડન્સ એક્ટની કલમ ૨૭ હેઠળ શોધનું કોઈ મૂલ્ય નથી. પંચો પણ શોધની આવી હકીકત સાબિત કરી શક્યા નથી.

૨૨. એવું જણાય છે કે વિદ્વાન સેશન્સ જજે પોલીસ સમક્ષ કરવામાં આવેલી કબૂલાત પર દોષિત ઠેરવવાનો આધાર રાખ્યો છે અને ત્યારબાદ, અન્ય પુરાવાઓ દ્વારા સમર્થન મેળવવાનો પ્રયાસ કર્યો છે. સેશન્સ કોર્ટનો અભિગમ તેવો હોવો જોઈએ નહીં, જેવું સુપ્રીમ કોર્ટે ચંદ્રકાંત ચીમનલાલ દેસાઈ વિરુદ્ધ ગુજરાત રાજ્ય, ૧૯૯૨ Cri LJ ૨૭૫૭ ના કેસમાં ઠરાવ્યું છે. ઉક્ત નિર્ણયમાં સુપ્રીમ કોર્ટનું નીચેનું અવલોકન સુસંગત છે અને નીચે ટાંકવામાં આવ્યું છે:—

"૫. જ્યારે આરોપીની કલમ ૩૧૩ હેઠળ પૂછપરછ કરવામાં આવી ત્યારે પ્રથમ આરોપીની કબૂલાત પાછી ખેંચી લેવામાં આવી હતી. આ કબૂલાતરૂપી નિવેદનની વિશ્વસનીયતાને ધ્યાનમાં લેતા હાઈકોર્ટે કાશ્મીરા સિંઘ વિરુદ્ધ એમ.પી. રાજ્ય, (AIR ૧૯૫૨ SC ૧૫૯): (૧૯૫૨ Cri.L.J. ૮૩૯) માં આ અદાલતના

અવલોકનોને ધ્યાનમાં રાખ્યા નહોતા. આ નિર્ણયમાં સુપ્રીમ કોર્ટે અવલોકન કર્યું હતું:

"આરોપી વ્યક્તિની કબૂલાત એ કલમ ૩ માં વ્યાખ્યાયિત કર્યા મુજબ શબ્દના સામાન્ય અર્થમાં પુરાવો નથી. તેને દોષિત ઠેરવવાના પાયા તરીકે બનાવી શકાય નહીં અને તેનો ઉપયોગ માત્ર અન્ય પુરાવાના સમર્થનમાં જ થઈ શકે છે. યોગ્ય રીત એ છે કે, પહેલા આરોપી વિરુદ્ધના પુરાવાઓને કબૂલાતને ધ્યાનમાં લીધા વિના માર્શલ (એકઠા) કરવા અને જોવું કે જો તેને માનવામાં આવે તો શું તેના આધારે સલામત રીતે દોષિત ઠેરવી શકાય. જો તે કબૂલાતની સહાય વિના સ્વતંત્ર રીતે માનવા યોગ્ય હોય, તો અલબત્ત કબૂલાતની મદદ લેવાની જરૂર નથી. પરંતુ એવા કિસ્સાઓ બની શકે છે જ્યાં જજ અન્ય પુરાવાઓ જે હાલત માં છે તેના પર કાર્ય કરવા તૈયાર ન હોય ભલે, જો માનવામાં આવે તો, તે દોષિત ઠેરવવા માટે પૂરતા હોય. આવી સ્થિતિમાં જજ કબૂલાતની મદદ લઈ શકે છે અને અન્ય પુરાવાઓને ખાતરી આપવા માટે તેનો ઉપયોગ કરી શકે છે અને આમ પોતાની જાતને તે

માનવા માટે મજબૂત કરી શકે છે જે કબૂલાતની સહાય

વિના તેઓ સ્વીકારવા તૈયાર ન હોત. ""

(ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે)

૨૩. રેકૉર્ડ પરની તમામ સામગ્રીને ધ્યાનમાં લેતા, અમે, તેથી, જોઈએ છીએ કે હાલના કેસમાં, ફરિયાદપક્ષે તેનો કેસ પોલીસ સમક્ષ કથિત વધારાની-ન્યાયિક કબૂલાતના આધારે રજૂ કર્યો છે. તે સમયે, આરોપીની ધરપકડ કરવામાં આવી નહોતી કે ગુનાની તપાસ શરૂ થઈ નહોતી, તેમ છતાં, પોલીસ સમક્ષ આવી કબૂલાત પુરાવામાં ગ્રાહ્ય નથી. અમે અગાઉ નિર્દેશ કર્યો છે કે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા આગળ વધારવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવેલી "છેલ્લે સાથે જોયા" ની થિયરી પણ નિષ્ફળ ગઈ છે. ફરિયાદપક્ષે, એવું જણાય છે કે અપીલકર્તાને એ હકીકતના આધારે ઈન્ડિક્ટ કર્યો હતો કે ભોગ બનનારને અન્ય લોકો સાથે આડા સંબંધો હતા અને તે જ હત્યાનું કારણ છે. જો કે ૧૧ વર્ષની પુત્રી પ્રતિક્ષાએ જણાવ્યું છે કે ભોગ બનનારને આડા સંબંધ હતા, પરંતુ એવું જણાય છે કે ભોગ બનનારની માતાએ તો આવી હકીકતનો ઇનકાર પણ કર્યો છે. જો મૃતકનો અન્ય કોઈ વ્યક્તિ સાથે આવો કોઈ આડો સંબંધ હોય અને તેણી છેલ્લા થોડા દિવસોથી તે વ્યક્તિ સાથે રહી હોય, તો પણ આવી હકીકત એવા નિષ્કર્ષ પર દોરી શકતી નથી કે તે પતિ જ હતો, જે તે વિસ્તારમાં નથી રહેતો, જેણે તેણીની હત્યા કરી હતી. ફોજદારી ટ્રાયલમાં, વ્યક્તિને માત્ર શંકાના આધારે દોષિત ઠેરવી શકાય નહીં. ભોગ બનનારને મારવા માટે અન્ય વિવિધ કારણો હોઈ શકે છે જ્યારે

ફરિયાદપક્ષે પોતે સ્વીકાર્યું છે કે મૃતક અનૈતિક ચારિત્ર્યની હતી અને તેના પતિ સિવાયની વ્યક્તિ સાથે રહેતી હતી.

૨૪. રેકૉર્ડ પરની તમામ સામગ્રીને ધ્યાનમાં લેતા, અમે, આમ, જોઈએ છીએ કે વિદ્વાન સેશન્સ જજ દ્વારા લાદવામાં આવેલ દોષિત ઠેરવવાનો આદેશ અને પરિણામી સજા જાળવી શકાય તેમ નથી અને પરિણામે તેને રદ કરવામાં આવે છે.

૨૫. અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે. અપીલકર્તાને આ કેસમાં મૂકવામાં આવેલા આરોપમાંથી નિર્દોષ મુક્ત કરવામાં આવે છે. અપીલકર્તાની જો અન્ય કોઈ કેસમાં જરૂર ન હોય, તો તેને તાત્કાલિક મુક્ત કરવામાં આવે.

સહી / -

(ભાસ્કર ભટ્ટાચાર્ય, મુખ્ય ન્યાયમૂર્તિ)

સહી / -

(જે. બી. પારડીવાલા, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.